

isto seculo, ut amor tuus currat in Deum, xvii, 542; xix, 70. Non precipit Scriptura nisi charitatem, nec culpam nisi cupiditatem, iv, 453; v, 15, 16. Scriptura utraque ad dilectionem Dei et proximi quomodo ordinetur, xxv, 400. Augustinus esse quodlibet experiri testatur, nihil in Scripturis esse, ubi duo charitatis precepta non reperiat, xxxviii, 523. Scripturas sine errore comprehendit ac sine labore custodit, cuius copiam esse charitatem, xxi, 289. Quisquid difficultatis habuerit homo in Scripturis a Christo non recedit; cum ei fuerit Christus in his revelatus, intelligat se intellexisse, x, 446. Quare quaedam dicuntur in Scripturis que ad civitatem Dei non pertinent, iiii, 306. Ab Scripturæ sacre documentis non est descenditum, i, 163.

Scripturarum utilitas, viii, 401. Quando nos inquirentes Scripturas sentiamus aliquid quod scriptor forte non sensit, non tamen hoc sentire debemus, quod abhorret a regula fidei, a regula veritatis, xxvii, 247. Spectaculum divinitus exhibitum in Scripturarum sensibus, vii, 509; xviii, 87. Potestate et misericordia Dei continentur prope omnes Scripturæ, ix, 142. Scripturæ, adversarius cum quo cito concordare debemus, xvii, 511. Scripturæ Dei, tanquam ager ubi edificatur, xv, 454. Scripturæ recta figuris et sacramentis, est celum nubibus operum, vii, 423, 424. Scripturarum sacramenta libri, oculi appellati, vii, 188, 189; xi, 102. Scripturæ quasi cor Christi, xi, 35. Epulæ in Scripturis sanctis, xviii, 511. Quare gladius bis acutus Scripturæ vocatur, iv, 425. Scripturæ tanquam lucernæ in huius seculi nocte accense, xi, 403; xv, 302. Scripturarum auctores montes et summa montium appellantur, viii, 44; ix, 429. Scripturæ sacra nubes est, vii, 330. Nubes in qua apparet Christi gloria, xxviii, 333. Eadem Scripturarum nubes, pro suo cuiusque merito, et peccatorum pluvia languorem, et iusto pluvia libertatis infunditur, vii, 236. Scripturarum significationibus pascimur in hac vita, xv, 163. Scripturæ sancta, pascha, xviii, 26. speculum, xi, 97. specu-

lum fidele, xxix, 63, 64, 67. sincerissimum speculum, xxxi, 205. speculum neminem palpans, xxvii, 170. Scripturæ sanctæ, sancta specula, xxviii, 230. Scripturæ cur stylis vocatur et calamus, ix, 300. Scripturæ sancta, divinus thesaurus, xxi, 218. Scripturarum thesaurus est magnus, xxvii, 111.

Scripturæ omnes attente audiendæ, sed maxime que valent adversus hæreticos, xvi, 464. Scripturas non continentium hæretici, sed eos sibi videntur sectari, dum suos testantur et errores, xxxix, 404. Ex Scripturis afferenda non sunt ad disputationem que utrique parti possint esse communia, xxxxi, 220, nec que sunt figurata et obscura, *ibid.* 220, 223. Scripturas quando quis pervertit, quid agendum, xix, 174. Clerici mali pervertent videntes Scripturæ locum de Evangelio, *ibid.* Scripturarum studium, oratio, lectio sacerdoti necessaria, xxxvii, 300. Ad pastores pertinet non tacere; ad oves autem, et si illi taceant, de Scripturis sanctis verba pastores audire, xviii, 21. Timendum ne divina eloquia palpentur potius quam tractentur, xxxix, 225. Scripturæ et sacramenta bonis et malis communia, xvii, 192.

Scripturas divinas Antonius monachus et memoriter audiendo tenuit, et prudenter cogitando intellexit, iv, 413. Idem de servo barbaro Christiano narratur, *ibid.*

SCITUM diversa significat in Scriptura sacra, v, 32.

SCRIPTURÆ, mensura brevisissime, xxx, 272. *Vide SCINTILLÆ.*

SCYTHÆ aliquando universam penè Asiam tenuerunt, vi, 569, 570. Scythæ philosophi, *ibid.* 570.

SCYTHOPOLIS, que olim dicebatur Bethsan, vi, 569.

SEBASTIANUS, xlii, 370.

SECESSIONIS a tumultu rerum habentium utilitas ac necessitas, xxxviii, 273.

SECTÆ utilitas, xvii, 108, 109.

SECTA quod sibi secundum Manicheos, xxviii, 308. Sectæ diversæ sunt secundum varias differentias que possunt insi-

lum fidele, xxix, 63, 64, 67. sincerissimum speculum, xxxi, 205. speculum neminem palpans, xxvii, 170. Scripturæ sanctæ, sancta specula, xxviii, 230. Scripturæ cur stylis vocatur et calamus, ix, 300. Scripturæ sancta, divinus thesaurus, xxi, 218. Scripturarum thesaurus est magnus, xxvii, 111.

Scripturæ omnes attente audiendæ, sed maxime que valent adversus hæreticos, xvi, 464. Scripturas non continentium hæretici, sed eos sibi videntur sectari, dum suos testantur et errores, xxxix, 404. Ex Scripturis afferenda non sunt ad disputationem que utrique parti possint esse communia, xxxxi, 220, nec que sunt figurata et obscura, *ibid.* 220, 223. Scripturas quando quis pervertit, quid agendum, xix, 174. Clerici mali pervertent videntes Scripturæ locum de Evangelio, *ibid.* Scripturarum studium, oratio, lectio sacerdoti necessaria, xxxvii, 300. Ad pastores pertinet non tacere; ad oves autem, et si illi taceant, de Scripturis sanctis verba pastores audire, xviii, 21. Timendum ne divina eloquia palpentur potius quam tractentur, xxxix, 225. Scripturæ et sacramenta bonis et malis communia, xvii, 192.

Scripturas divinas Antonius monachus et memoriter audiendo tenuit, et prudenter cogitando intellexit, iv, 413. Idem de servo barbaro Christiano narratur, *ibid.*

SCITUM diversa significat in Scriptura sacra, v, 32.

SCRIPTURÆ, mensura brevisissime, xxx, 272. *Vide SCINTILLÆ.*

SCYTHÆ aliquando universam penè Asiam tenuerunt, vi, 569, 570. Scythæ philosophi, *ibid.* 570.

SCYTHOPOLIS, que olim dicebatur Bethsan, vi, 569.

SEBASTIANUS, xlii, 370.

SECESSIONIS a tumultu rerum habentium utilitas ac necessitas, xxxviii, 273.

SECTÆ utilitas, xvii, 108, 109.

SECTA quod sibi secundum Manicheos, xxviii, 308. Sectæ diversæ sunt secundum varias differentias que possunt insi-

SECUNDIANT hæretici, hoc a Valentianis distre dicuntur, quod addunt opera turpitudinis, xxvii, 221.

SECUNDIANUS a Thaumais, xxxi, 443.

SECUNDIANUS episcopus Donatista, xxxii, 430, 474.

SECUNDIANUS Priscianensis episcopus, vii, 98.

SECUNDINUS, vii, 92.

SECUNDINUS Manicheus, ex iis quos Auditores vocabant, xli, 325.

SECUNDINUS a Cæcis, xxxi, 413.

SECUNDINUS a Cædis, xxxi, 401.

SECUNDINUS, sive Secundus Jaccondianensis episcopus, viii, 98.

SECUNDINUS Romanus, xxix, 285, 317.

SECUNDINUS presbyter, xli, 378.

SECUNDINUS episcopus, xli, 239.

SECUNDUS Tigrislanus, xxxii, 296.

Secundus Numidia, xxxi, 124; xxxii, 74, 72. Ancor schismatis Donatistarum, xviii, 39. Secundi Tigrisiani gesta Ecclesiastica in domo Urbani Donati habita, xxxvii, 483. Ratio quam Secundus Tigrislanus tenere debuisse, *ibid.* 427. Secundus Tigrislanus contra Cæcilianum et collegas concilium contraxit, xxxii, 377. Carthagine, xxxiii, 73, 74. Secundi Tigrisiani concilium apud Cartham, xxxiii, 405. *Vide CRITICUS.*

Secundus Tigrislanus presentes et confessos traditores reliquit Deo iudicandos, et eos in episcopalibus sedibus, monere permisit, xxxviii, 424, 425, 426, 429, 433. Eisque, ne schisma fieret, pacem debet, xxxiii, 80. Secundus Tigrislanus suspicionem traditionis satis probabiliter sibi metuebat, xxxviii, 426, 329, et de facto traditionis auctor, xxxii, 406, 437. a Purpurio Limatensi, xxxiii, 30. Secundus Tigrislanus Purpurium Limatensem de homicidio confessum, ne primum perderet vel episcopatum finium, *ibid.* 136, et Mensuram prescribit se divinus codices tradere eundem recusat, *ibid.* 72, 73, 75, 232, 233. Acta Gentiana, literarum Secundi et Mensurii discutitur, *ibid.* 81. Secundus Tigrislanus a erimine traditionis se purgare non potuit, *ibid.* 232.

SECUNDUS minor, consanguineus Se-

cundi Tigrisiani, xxxviii, 462. Ejus nepos, xxxii, 406.

SECURARÆ leges, xxxviii, 432.

SECURUS IURA, xxxix, 435.

SECURITAS peccatori a Dei ministris data non prodert, nisi Deus acceptet, xvii, 513. Securitas parvæ, xvi, 492. Securitatem malum Deus tollit, et inserit utilem timorem, xvi, 454. Securitas nulla nisi ut Dei iussa audiamus, et promissa expectemus, xvii, 515. Securitas hominis confidentis presidio Dei, vii, 340. Securitas, si iustus sit Deus, viii, 413. Securitas piorum sub Dei presidio, xviii, 247. Securitas nemo rase debet in hac vita, que tota tentatio est, xxv, 206. Securitas a malis non hic in peregrinatione, sed in patria, ix, 308; x, 302. Veram et certam habemus in colo securitatem, si non dimiserimus veritatem, xix, 124.

SEDEATIS a Taburbo, xxxi, 407.

SEDERE, idem ac habitare, xx, 115, 127, 128; xxvii, 35. Sedere in concilio vanitatis, non corpore, sed corde, malum est, vii, 336, 327.

SEDES Dei est conscientia piorum, viii, 325, 326. Sedes Dei omnes in quibus regnat Deus, x, 271, 272. Sedes nomine regnum Christi significat, *ibid.* 252.

SEDITIONES Christianorum carnalium sæpe bonos viros ex Ecclesia, divina permittente providentia, expellunt, iv, 327.

SEDETERE et in bono et in malo dicitur, xv, 324. Seducti intelliguntur, qui id quod faciunt, non putant esse peccatum, iii, 186.

SEDEREM, xxxi, 400.

SEGREGIA dea præfecta frumentis, cum jam essent super terram, ii, 175.

SEGISVULTUS COELES, xix, 198; xxx, 3. Sæva dea, cui frumenta sata commissa erant, quando essent super terra, ii, 175.

SELIU interpretatur Pilosus, vi, 531.

SERAPHTIS, lapis Persicus, cuius candor interior cum luna crescit atque deficit, iv, 163.

SELECTICANA Dei familia, xli, 412.

SELEUCUS a Seleuciano hæretici, xxvii, 240.

SELLELARTI opifices, xxxv, 400.

veritas, tamen amatur, xix, 325. Sensus interiores omnes delectantur iustitia, xix, 338. Sensus habent et bestie, xvii, 337. et in bestis nonnullis acutiores sunt quam in homine, xix, 445, 447. Sensibus irrationalium animantium inest quadam scientie similitudo, xii, 46. Sensus demonum acerrimus, in cuius comparatione nosse nec sensus putandus, xxxviii, 272. Sensuum libido in paradiso non erat, xxxv, 542. Sensuum voluptas qualis in paradiso esse poterit, *ibid.* 243. Sensuum delectationes licite et illicitae, xix, 337. Pulchre motus sensuum nulfcet, per sensum autem animam, i, 201. Per sensum in anima plerisque sepe vapulamus, iv, 225. Sensuum mortificatio, xxv, c, 292 ad 299. Magni est ingenii evocare mentem a sensibus, xxxix, 506. Sensus non sentire, atque illis non utendum sicut pecus, ut addis ventri, non menti, xix, 75, 76. Qui bene sensibus utitur, intrat in gaudium Domini sui, iv, 404. Sensuum delectatio etiam vite iuventutinis comparata, ne quidem commemoratio digna est, xxv, 216. Consuetudine in eandem appetendibus, xxxviii, 260. Sensus quique sunt januae, per quos quisquae non admittit corruptionem, inter quosque virgines comparantur, xli, 46. **SENTIRE** est movere corpus aduersus illum motum qui in eo factus est, l, 484. Sentire non est in corpore, sed animae per corpus, v, 225. Sentit anima per sensus, xviii, 140. Sentire est animatae viventis carnis iudicium, v, 385. Aliud est summa sentientia, aliud summa sensuatae corporis nihil sentio, l, 484. Sentit tota anima, quod sentit in corpore etiam non toto, xl, 336. Sentit tota anima, cum aliquod per corpus sentit, quia hoc totum non latet, xxxix, 379. Sentienti vivacitas, necessitas, utilitas, et libido distinguenda, xxix, 298. Non est impossibile Deo, et atriibus prelatum sensum videndi et oculis sensum audienti, xxxix, 77.

SENTENTIA recte nominatur a sensu, lxi, 7. Sententiam dicere de aliis aut non dicere, aut aliorum de nobis aequa lance pendere, quoniam mensura scrupulis, xxxix, 225. Sententiae plurimae triplex causa expouitur, *ibid.* 92. Sententiam

turpe est mutare, sed veram et rectam, nam stultam et inaniam, et inlabile et salubre est, *ibid.* 6. Locus prima a vera sententia non moveri; secunda falsam mutare, xxxii, 384. Ubi pars numeri sententiam fuisset, praepoiti absolute damnationi solebat, lxi, 439. Mulos esse in Ecclesia, qui auctoritate nominam in sententia teneantur, aut a sententia transferantur, xli, 275. Sententiarum diversitatem inter christianos illas caritate esse posse, xxxix, 118. Sententia potentum quam multi addentur, xix, 341. Sententia Dei in peccatores mutatur, si ipsi mutantur, xvii, 339. Sententia olimina mitens aut in regnum aut in ignem, xxi, 307.

SENTI dea, quae sententias inspirat, li, 182.

SENTIARE, xx, 469.

SENTINUS deus, ii, 308.

SEON interpretatur Tentatio oculo, xii, 246. item Germen inuile, vel Tentatio calens, *ibid.* 263.

SEPARARE a facie Dei quanta sit pena, xvii, 408.

SEPARATIONIS consilia inania sunt et perniciosa atque sacrilegia, quia et impia et superba sunt, xxxi, 207. Separatio cordis a malis praecipitur in Scripturis, non corporis, xxxi, 202, 203, 218; xxxvii, 118, 120, 121, 131, 253. A malis corde, non corpore recesserunt Jeronias, Isaias, David, Paulus apostolus, B. Cyprianus, xxxi, 221, 224, 226. Contra separationem cordis tantum a malis, obiecto solvitur, *ibid.* 208. **Vide DONATISMA, SCHISMA.**

SEPTUAGINTA et septuaginta constituta cura est pro viribus, xix, 471. Septuaginta corporum curam tantum non gesserunt frustra Patriarchae, vi, 139. **Vide SEPULTURA.**

SEPTEM dierum aliorum allegoria, xxxvii, 448. Septem aetates mundi, *ibid.* 442.

SEPTUAGINTI, xviii, 407, 511, 631; xxi, 280, 289, 297, 416, 417. Septuaginti numeri significatio, xxi, 312. Perfectio, *ibid.* 399. Septenarius est numerus perfectus, vi, 277. Septenarius numerus universalitatem significat, vi, 545; lxi, 53. ac totum hoc tempus volubilo, xl, 537; xlii, 11. Ad Spiritum sanctum pertinet, v, 277, 311; xvii, 231. Grae-

niam significat, xlii, 83. et Ecclesie perfectionem, lxi, 376. Septuaginta numero creatura figuratur, xxxvii, 516.

SEPTUAGESIMUS dies cur a Deo sanctificatus, xvii, 243. Septuagesimus dies non habens vespere, *ibid.*

SEPTIES pro semper, xviii, 631. Septuagesimi septimi numeri explicatio, xxi, 311. Numero septuaginta septem, omnium peccatorum abolitio significatur, xli, 411.

SEPTUAGINTA interpretes quare ab Hebraeo variant, lxi, 503; xlii, 333; xxxix, 38. A veritate Hebraica non discrepant, lxi, 506. Septuaginta editio asteriscis veribusque distincta, xl, 373. Pleraque prioris laboris (in ea adoranda) fraude eujusdam simulati Hieronymus, *ibid.* Quare virgule seu obeli et asterisci aliquando positi sint in editione LXX Interpretum, xxxix, 70. Hortatur Augustinus Hieronymum ut hanc Latinae veritati reddat, xxxix, 39. Con mallet Augustinus translationem ex Graeco quam ex Hebraeo, *ibid.* 36, 37. Historia versionis Septuaginta, lxi, 501. Versio haec a Ptolemaeo Aegypti rege procurata est, lxi, 379. An Septuaginta Interpretes singuli cellis singulis interpretati sint, an confiderint invicem, non constat, iv, 472. Non confiterentur secum, lxi, 501.

SEPTUAGINTA interpretum cura uno in suis interpretationibus conseruerunt, vi, 204. Auctoritate prophetica ex consensione mirabiliter interpretati sunt Scripturas, lxi, 504; vi, 549; x, 242. Septuaginta Interpretes non solum interpretationis, sed et prophetiae munere illustrati, lxi, 504; vi, 204. Septuaginta Interpretum auctoritas quanta, lxi, 238, 272; vi, 205. Septuaginta Interpretes credendi sunt interpretati divino Spiritu, quo et illa dicta sunt quae in Hebraeis litteris sunt, xii, 257. Septuaginta interpretum versio non paruum habet pondus, xxxix, 39, 121. Potioris est inter Graecos auctoritatis, iv, 472. Eam ceteris praefertur Iudaei, lxi, 502. Interpretationem Hieronymi de Septuaginta sibi mitti petit Augustinus, xxxix, 120. Quare hoc peccat, *ibid.* Augustinus Hieronymi interpretationem Septuaginta ex Hebraeo non vult legi in Ecclesia, ne plebs Christi novitate perturbetur, *ibid.*

120, 121. Codices Graecorum interpretationis Septuaginta ex Hebraeis emendandos quidam putarunt, lxi, 503. Septuaginta versio in usu apud Latinos Ecclesiae, *ibid.* 509, 525.

SEPTUAGINTA pro toto, xviii, 407.

SEPTUAGINTA opprobriosa appellatur, xviii, 561. Sepulchrum domus fabricatur, xvii, 383. et memoria, *ibid.* Sepulchrum peccatorum abolitio significatur, xli, 411. Sepulchrum adoratorum, xxxvii, 541. Immoderatus circa mortuorum cadavera luxus, *ibid.* Sepulchrum patens allegorice, vii, 148. Sepulchrum anime mortuae, corpus est, x, 243.

SEPTUAGINTA quam sollicitae curetur, videmus, xix, 324. Sepultura cura inest humilibus ex naturali affectu erga corpus, xxvi, 508. Hinc dolent insepultos quos amant, *ibid.* 611. Hinc affectum Martyris contempserunt, *ibid.* Car eos insepultos esse sivit Deus, *ibid.* Sepultura licet defunctis non optuletur, culpanda tamen irrevergentia negligitur, *ibid.* 613. Sepultura officium alicuius Scriptura commendat, *ibid.* 611. Hinc Scriptura minatur Prophetam verbi Dei violatorem, *ibid.* 609. Mortui a viventibus sive sepulchrum sibi petere, non evincunt hanc ipsam curae, *ibid.* 612. Corpori humano quidquid insepulchrum est praesidium salutis, sed humanitatis officium, *ibid.* 628. Utrum sepultura quae fit in memoria Martyrum proit aliquid spiritibus mortuorum, *ibid.* 623. **Vide MORTUUM.** Quadraginta dies sepultura aliquid positiviter significant, vi, 203. Triduum crucifixi, sepulchri, suscitati, xxxviii, 342. In octavo Paschae, crux, sepultura, et resurrectio Christi observanda; crucem gerere debet Christianus in praesenti vita, sepultura et resurrectio spei et fide geritur, *ibid.* 312, 513. Sepultura remissionem peccatorum significat, vi, 189. Sepultura et Christi et nostra vespere, vii, 378. Sepultura cura laudabilis, lxi, 26. Deo placet, *ibid.* 27. Fidem resurrectionis astruit, *ibid.* Sepultura Christianis sine oratione domo desce potest, *ibid.* 24, 27. Sepulchrum philosophi contempserunt, *ibid.* 25. et sepe universi exercitatus, *ibid.* Sepultura condicio, curatio funeris, etc., magis sunt solata vivo-

rum, quam subsidia mortuorum, *ibid.* 25.
Serpentes Deos non antecesserunt,
ix, 167. Sequi Christum est imitari,
xxvi, 306. Sequi Aquam quocumque
ierit, proprium est virginum, *ibid.*
305.

SERAPIS vicarius, xxxvii, 95.

SERAPIS proconsul, xxxvii, 511.

SERAPIS maximus Ægyptiorum deus,
unde sic dictus, xi, 436. Capitulum
pendulam ptemam quisquis cum hominem
fuisse dixerit, *ibid.* Deliramenta circa
cultum ejus, *ibid.* Eius templi eversione
predicta, xxvi, 383, 391.

SERGIVS Orata fortunatissimus, i,
432, 433.

Sermo sepe qui audienti placet, displicet dicenti, xxx, 483. Nulla major
hujus rei causa, nisi quia libet iustate
errare, et cædet usitate proloqui, *ibid.*
483. Sermo ex tristitia procedens minus
gratus est, *ibid.* 501. Sermo inter eos
qui se benevole noverunt, nulla de re
fructuosior, quam unde boni beatique
simus, xli, 310.

Sermo Dei, homines deos facit, xvi,
25. Non semper hominem convertit, iij,
226, 227. Ipsa divina eloquia nomen
palpatum potiusquam tractantur a nobis?
xxxx, 225. Sermo Dei fidelibus est
tanquam pectus hamus, xv, 460. Capiti
est caput, *ibid.* Sermo Dei nomen in eo,
xi, 119. Causam adversarius ait, xlii,
36. Sermo Dei adversarius noster, qui
consentivendum cito, xvii, 237, 511;
xviii, 601, 604; xx, 298. Sermo Dei
panis noster quotidianus, xviii, 482.
Sermo Dei hic consentivendum quis fructus
in morte, xxxvi, 605. Sermo Dei
gladius hic artus, xlii, 74. Sermo Dei
cum flagellatur, insinuat flagella
Christo, xv, 57. Sermones stando audit,
xi, 417. Sermo dicitur Mercurius, ii,
327.

SEROTINUS episcopus, xi, 380, 424.
SERPENS, Quare per serpentem dia-
bolus permittitur et tentari, v, 527. Ser-
pens non est ausus loqui viro, sed ad
eum deprecivandum femine usus est mi-
nisterio; per inferiorem obtinuit fortio-
rem, xx, 23. Serpens pollicitatione scien-
tie seducens, xxi, 238. Adam non cre-
didit serpentem, vi, 562, 563. Quomodo
serpens homini locutus est, *ibid.* 545.

In serpente diabolus, xxi, 282, 284.
Maledictio serpentis est figurata, *ibid.* 286.
Maledictio serpentis refertur ad dia-
bolum qui per serpentem operatus est,
ibid. 557. Serpens immititur cum Eva,
et pœne, xxvii, 474. Serpentem lauda-
bat Manichæus, quod homini per suum
consilium oculos aperuit, xxvii, 283.
Serpentem pro Christo habere Mani-
chæus, *ibid.* 412. Serpens ex Moyse viga,
xvii, 213, 222. Serpens aeneus in eremo
suspensus, xvii, 213; xx, 583. Cur
exaltatus in eremo, et cur aeneus, xvii,
101, 102. Quid præfiguret, xxi, 337.
Quid significet, ii, 466. Falsi figura mo-
tis Christi, xxxiii, 322. Serpentes in
cruce exalati, ix, 486; xi, 312. Ser-
pentem aeneum, cum populus langum
idolum colere crepisset, rex Ezechias
contrivit, ii, 466. Daemonibus potestas
datur, ut ad incantationem hominum
serpentes moveant, ad primi facti me-
moriam commendandam, v, 557. Ser-
pentes magis moventur carminibus lau-
diorum, quam pilum aliud genus an-
tiamantium, *ibid.* 545. Serpentes verba
Marsorum non audiunt nec intelligunt,
nisi diabolica vi operante, *ibid.* Serpens
et in bono et in malo est in Scriptura,
v, 317, 546. Serpens astutus, xv,
360; ix, 38, 340. Quomodo imitanda
est, ix, 38; xviii, 254. Serpentes boni
allegorice, id est, non perniciosi ad no-
cendum, sed astuti ad cavendum, xxi,
390. Serpentes divi vivunt, ii, 386.
Serpentes vultu acuminati, xxxvii, 357.
Serpentes, xv, 173; iv, 207. et lineæ gaudet,
xvii, 357. Serpentes quosdam volare
legitur, ii, 182. Serpentes aprici, xxi, 481,
557. Manducari a serpente, xxvi, 181.
Serpens cibus, terra, id est, homines
terrena sapientes, xi, 179. Serpentes
visibiles peccata significant, xx, 384;
xxix, 426. Serpens caput, prima ser-
pens, xi, 171. Serpens, lapsetiorum
figura, xxvii, 494.

SERPENTINI hæretici, xxvii, 483.
SERPENTORUM (Q) Marianarum partium
sectator a Sylla proscriptus, ii, 160.
Bellum civile excitavit, *ibid.*

SERVILUS (C), prætor, ii, 153.
SERVILUS (Q), magister equitum, ii,
138.

SERVILUS monachus, xi, 282, 284.
SERVILUS episcopus, xv, 388, 424.
SERVITUS qui homines hominibus servi-
unt, de pena peccati exorta est, v,
358. Orta est ex peccato, iv, 41. Ser-
vitus penalis, qua lege ordinatur, *ibid.*
42. Servitus Ægyptiaca quatuordecim dura-
vit, iii, 328. Servitus duplex genus,
xvi, 213, 223. Servitus alia, præter
Domini ius servitutem, amaritudine plena
est, v, 508. Servitus quibusdam utilis
est, iv, 52. et hæc ratione dici potest
justa, *ibid.* 51. Felicitas servituti homini
quam libidini, *ibid.* 42. Servitus sub
peccato quæ dicitur, xix, 130; xxvii,
168; xxviii, 292, 293. Servitus est sub
vitiis, gravissima omnium, ii, 169. Ab
ea non liberat nisi Christus, xii, 151.
Servitus Dei quanto commodior servi-
tute vitiorum, xviii, 421. Servitus jus-
titiæ, vera libertas, xxvi, 116. Justitia
est infirmior ratio servituti fortiori, vi,
194. Servitus justa et iusta dominatio,
cum peccata homini servituti, *ibid.* Ser-
vitus legis, et libertas Evangelii, xxvii,
527. Servitus sub lege nonnullis inex-
perta, xxvi, 176. Servitus quisnam
spiritus, xvii, 20. Qui per charitatem
temporati Deo, xvii, 129. Libera
servituti, ulli non necessitas, sed cha-
ritas servit, x, 508. Servitus misera iso-
lolarum, iv, 373.

Servi a servandi dicti sunt, quia illi
qui jure belli poterant occidi, a victori-
bus cum servabantur, servi fiebant, iv,
42. Servus appellatus est, qui ex bello
servatus est, vi, 194. Servi nomen culpa
meruit, non natura, iv, 42. Servus nul-
lus est hominis aut peccati natura, in
qua prius Deus hominem condidit, *ibid.*
Servum hominem homini vel iniquitas
vel adversitas fecit, vi, 194. Servi no-
men nusquam Scripturarum legitur,
ante maledictionem Noë in Chanaan,
ibid. Servos Christianos libertatem a
dominis flagitare vellet Apostolus, vi,
257. Servus Christianus effectus non de-
dignetur servire domino infidelis et malo-
tro Christianum, *ibid.* 83. Cum Christo ju-
bente servus hominem, non illi servit, sed
illi qui jussit, *ibid.* 82. Servi quid de-
heant dominis, et domini servi, xxvii,

532. Servi quomodo a primis patribus
habiti, iv, 42. Servus tanquam filius
consultatur ad colendum Deum, *ibid.*
Christianus non debet se possidere ser-
vum, quomodo equum aut argentum,
xvii, 188. Servorum penæ, xxi, 381.
Servi quomodo sumus servitulum, ali-
quantenus liberam facere possunt, iv,
42. Servus publicus civitatis, xxxix,
142. Servus fidelis manumittitur, xvii,
348. Servorum manumissio episcopali-
bus gestis, xxi, 359, 360. Servi Dei su-
mus, et quia creavit, et quia redemuit
nos, xvii, 349. Omnis creatura, veli
noluit, Deo suspecta est, xxvii, 185. Om-
nia Deo servant, sive ad vindictam pec-
catorum, sive ad hominis liberationem,
iv, 341. Anima si Deo servat, et ca-
etera servat, iv, 386. Non deneganda
Deo fides, quæ exigitur a servo, xvii,
255, 468. Servus fugivus Deo, xxi,
319. Servi Dei si noluerint esse, et
sub diabolo eriant, et veri Domini po-
testatem non effugiant, xvii, 487.
Servus Deus non indiget, sed servi Deo,
xvi, 560. Servus suis ultior Deus non
ad suam, sed ad eorum utilitatem, xvii,
253, 254. Servus suos Deus aliquando
visibiliter liberat, aliquando invisibiliter
non liberat; sed semper invisibiliter li-
berat, xvi, 532.

Servitutum Domino in timore, et
exultatione ei cum tremore, xxvii, 27.
servire Deo, perfecta libertas est, i,
321; xxviii, 268. Serviri sibi vult
Dei voluntarie, non necessario, iv,
338. Justus Deo liberaliter servit, in-
justus autem compeditus servit, xxvi,
185. Servus Deo liber et caste, mag-
num bonum est, xxxviii, 297. Qui
servit Deo carne, quis parit, xix,
403. Quodlibet quisque facit, si hoc
homo facit, ut terrenum emolumentum
consequatur, servitille facit, xvii,
450. Qui propter terram Deo servit,
vero corde servare non possunt, *ibid.*
385. Servitus Deo spe carnis, non bene-
fici, ad Verus Testamentum pertinet,
ibid. 167, 385. Hæc est justitia, non
autempe servus Domino, nec equare,
xi, 417. Servitutum est Deo tota et
plena et libenti voluntate, *ibid.* 368.
Servire qui noluerit charitati, necesse
est et servitū iniquitati, vii, 276. Mer-

rito subdieris iniquitati, dominio quem in tibi ipsi fecisti, quia ei qui te fecit subditus esse noluisti, *ibid.* Episcopi fidelium servi facti sunt per Christum, xi, 144. Bene Christo servis, si servis quibus Christus servavit, *ibid.* Servitute libera ministerium debere se dicit Augustinus pium studio, xli, 418. Servi rerum mortalium fiunt, qui earum domini esse deservunt, xxvii, 520. Servus Dei, populus Dei, Ecclesiae Dei, xvi, 60.

Servus Dei pro Monachis, xx, 127. Servus Dei necessaria suppletur laudantur, xxvi, 566. Servus Dei Paulus vult a fidelibus necessaria suppleri, xxvi, 539. Que comparare sibi nequeunt propter occupationes aut infirmitates, *ibid.* 461, 462. Inmittit alios ex eis a pias fidelibus, alios ex operibus manuum suarum sustentari, xi, 273, 274. Augustinus servus Christi et per ipsum servus servorum ipsius, xli, 246. Regula ad servos Dei, xxvi, 573.

SERVUS Tullius rex Romanorum, ii, 133.

SEVERUS Thubarsicensis episcopus quid passus sit a Donatistis, xxxiii, 420, 421.

Sesque unde dictum, i, 343.

Sessio nunc honorem, nunc humilitatem significat, xli, 411, 267. Sessio humilitatem significat, xix, 521. Sessio Christi ad dexteram Patris, xx, 431.

SETH Resurrexio interpretatur, iiii, 255, 256, 257. Seth quo sensu natus Adæ pro Abel dicitur, iiii, 250. Seth filii, filii Dei et Angeli dicuntur, *ibid.* 271. et potestum cum filiabus hominum misceretur, Dei generantur, non *ibid.* Seth successio decem generationibus clauditur, et duodenario numero finitur, *ibid.* 264.

SETHIANI heretici seti dicti sunt a Seth, quia eum honorabant sed fabulosa et haeretica vanitate, quodam dicebant eos Sem filium Noë Christum putare, xxvii, 922.

SEVERIANUS Augustini consanguineus, Donatista, xxxviii, 478.

SEVERITAS, quasi severa veritas, xix, 468. Severitatis et charitatis ingenium, xli, 181. Melius est cum severitate diligere, quam cum lenitate decipere,

xxxix, 174. Severitas exercenda est in peccata paucorum, in alios autem lenitas, xxxviii, 306.

SEVERUS imperator, iiii, 322.

SEVERUS episcopus Bilethianensis, ix, 163; x, 428; xxi, 339; xxxviii, 302; xxxix, 14, 233; xli, 389, 424; xli, 426. Augustini concivis et amicus, xxxix, 126, 127. Illius amicus germanissimus et familiarissimus, *ibid.* Magnus laudibus extollit Augustinum, *ibid.* 333. Severi episcopi neptis de Stilicæ a barbaris ducta, *ibid.* 349.

SEVERUS diaconus caesus, xxi, 360.

SEVERIANI a Severo dicti, eorumque errores, xxxvii, 233.

SEXUS Pythagoricus, xli, 532.

SEXUS in creatioe distinctio, iiii, 202, 203. Sexus femininus non est vitium, de natura, iv, 271. Sexus nullus est quibusdam ex eis aquis vel terra nascuntur, v, 236. Sexus hominis conversio in masculinum, ii, 162. Sexus uterque, Christi ortu honoratus, xx, 24. Inspecu reparations adductus, xvii, 286. Sexus uterque resurgit, iv, 270.

Si pro Nequaquam ponitur in Scriptura, iiii, 399.

SEVILLAS plures fuisse Varro tradit, iiii, 462. Sibylla Erythraea, *ibid.* Canana, *ibid.* 465. Samia, *ibid.* 467. Sibylli libri, genus oraculi, ii, 141. Sibyllas, Thimiseisti aut Orphei praesaga de Christo, seynomodiocura esse Gentilibus, quam Hebraeorum prophetarum testimonia, dicebat Faustus, xviii, 360, 361, 374, 378. Sibylla Prophetissa non Christi, sed tamen de Christo quaedam praedixit, xvii, 47. Sibylla Canana de unico Salvatore fortassis aliquid audiverat in Siphia, xli, 388. Non est cui alteri præter Christum conveniat carmen Sibyllianum a Virgilio translatum, *ibid.* Sibyllas fata Romanorum impleta credisse putabant Gentiles, xvii, 368.

SICCÆ, xxxi, 417.

SICCENSE oppidum, xlii, 290.

SICOTIA, Homeri interpretatur, ix, 10.

SICILE montes flammis ardeant et integri perseverant, iv, 160.

SICUTIA, xxxi, 429.

SICUT, aliquando ad similitudinem, aliquando ad proprietatem refertur, xli,

92. Non semper ad aequalitatem refertur, xvii, 350, 505, 506, 565.

SIXCENTIORUM regnum admodum parvum, iiii, 431. Florebat Abrahæ temporibus, *ibid.* 318. Quot annos duravit, *ibid.* 438. Quando consumptum, *ibid.*

SIDERA unde facta, v, 193. Sidera partes Jovis esse, eoque vivere, ac desse dixerunt, ii, 183. Sidera quibusdam propriis animis vivere in Platoni concedendum, iiii, 132. Sidera nonnullis videntur lucida corpora sine sensu, xxvi, 245. Singula sidera vaga, singulos suos vel globos vel circulos habent, *ibid.* 120.

Sidera sinte Angeli, inertium, xxvi, 136. An sidera per quosdam spiritus regantur, et ab eis alimentur, v, 219. Sideribus hominum nomina impositu aduclio, x, 370. Siderum observatio aluclio, alia vana, xxxviii, 303. Siderum observatio ad cognoscendum vitæ seriem vana, rv, 383. Sideribus voluntates animi non subduntur, ii, 223. Sideribus qui contendunt decerni quid agamus, quid patiamur, Dei cultum exortunt, *ibid.* 218. Si celestis necessitas admittitur, quale iudicium de nominum factis Deo relinquatur, *ibid.* 217. Inquisitione de intervalis et magnitudine siderum tempus expendere non expedit nec congruit, v, 216. Siderum cognitio non multum, ac prope nihil, adjuvat ad tractationem Scripturarum, iv, 494. Comode honesteque contemnitur, *ibid.* Nilid ex eis in nostra facta trahere possumus, *ibid.* Siderum nomine intelliguntur ii qui conversationem habent in oculis, vii, 97. Præter solem et lunam cætera sidera non adorant Manichæi, xxxviii, 468.

SIGILLI et SIGACCI. Liber clausus septem sigillis, xvii, 366. Qui aut septem signacula, *ibid.*

SIGNARE, quid, xv, 287.

SIGNATUS est res, præter speciem quam ingerit sensibus, aliud aliquid ex se faciens in cogitatione venire, i, 200; iv, 410, 454. Signorum varia genera, i, 530. Signa sui significativa, *ibid.* 542. Res que significant, pluris quam signa pendende sunt, *ibid.* 540. Signum mathematicum quid, *ibid.* 263. Ejus et puncti discrimen, *ibid.* An res aliqua monstrari possit absque aliquo signo,

ibid. 328. An signa signis monstrantur, *ibid.* 328. Signum magis re cognita,

quam signo dato ipsa res dicitur, *ibid.* 558. Signa et prodigia mendacii, iv, 147. Inter signa ficta et augurationes illicitas discernimur, *ibid.* Signum a Deo petere an liceat, *ibid.* 147. Signa multæ Christi civitatem processerunt, quasi futurorum virenturum preloclia, xxiv, 175. Inter signa principum obtinent verba, iv, 456. Signa vel propria sunt vel translata, *ibid.* 465. Utrumque definitio, *ibid.* Quomodo tollitur ignorantia signorum propriorum, *ibid.* 466. et translatorum, *ibid.* 474. Signum non in verbis tantum, sed etiam in cæteris omnibus signis animorum non est nisi ipse animus inquirendus, xlii, 476. Signa eorum rerum quas significant, nomine appellata, vi, 22. 400. Signa cum ad res divinas pertinent, sacramenta appellantur, xxxix, 232. Ex signis que Christus futura prædixit, alia ad exitum Jerusalem, alia ad adventum Domini per Ecclesiam, alia ad adventum ultimum in quo iudicaturus est vivos et mortuos, pertinent, xli, 118. Signis servare quid, v, 14, 15. Antiqui Patriarchæ ac Prophetæ servitute signorum non premebantur, *ibid.* Alteri Judæi a servitute signorum liberati, alter Gentiles, *ibid.* 13.

Signum crucis in fronte, vii, 426, 427; viii, 437. Signum Christi in fronte credentes accipiunt, xx, 135. Signum Christi in fronte iusti portantes, xviii, 556. *Vide Crux.* Signo crucis consecratur christa baptisimus, xxxv, 438. Signum Christi a nobis repellit exterminatorem, si cor nostrum habeat Christum habitantem, xvi, 48, 50. *Vide Cruxes, Crux.* Crucis signum in fronte iniquorum in seipso pudoris acceptum, ut de ea non erubescamus, xvii, 269, 479. Crux in libera fronte signum est Novi Testamenti, ut circumcisio in lateri eam signum erat Veteris, xix, 368. Circumcisio signum Christus est pronuntiatus, xviii, 633; xix, 436.

SIGNS Romanæ, vii, 468.

SILENTIUM est auribus quod oculis tenebra, xvii, 417. Silentio quantum student Passiviorynchæ, xxvii, 241. Silentium appellatur etiam vox suppressa,

xvi, 40. Silentium metaphorice quid significat, vii, 112. Silentium cordis, est frigus charitatis; tacebis, si amare desiteris, viii, 136. Silentium in musicis, i, 400. Silet modo Deus, et non silet, viii, 408; x, 1, 7, 22. Quia ipse Deus tacet et clamat, tacet a iudicio, non tacet a praecepto; sic et tu tace ab elatione, non ab invocatione, xiii, 233. Silet Christus ante iudicium, nec tamen silet, xvii, 316, 318, 322.

SILVA superfluitas Gentium facta est omnis terra, x, 434.

SILVANUS deus factus mulieribus infestus, ii, 295.

SILVANI inveni, iii, 369. SILVANUS episcopus Catholicus, xxxiii, 173.

SILVANUS sub Danilo episcopo subdignus, xxxii, 175. Crisus municipalibus manifestissimus traditor expressus est, xxxii, 206, 406, 409, 318; xxxviii, 433, 483. Episcopus tamen Constantiensis set Cirtensis a Donatistis ordinatus est, xxxi, 473; xxxviii, 433. A Secundo Tigistino, xxxviii, 433. In ipso eordis schismatis, xxxii, 207. Silvanius male excussit a crinine traditionis, xxxii, 518, 619. Silvanius in exilium actus, *ibid.*, 619.

SILVANUS senex Ecclesiae Summensis, xxxix, 458; xl, 76. prima sedis Numidiae provinciae senex, xxxix, 464.

SILVANUS agrorum et silvarum praepositus, xii, 393.

SILVESTER presbyter Marcellini episcopi Romani a traditionis crinine vindicatur, xxxvii, 27.

SILVUS Aeneas filius posthumus, quartus rex Latinorum, iv, 315.

SIMON senex, xxi, 394; xx, 458, 319; xxi, 406.

SIMILE corpori pulchritudinis bonum inest licet minus, xxxix, 238.

SIMILE cum aliquid dicitur, ex omni parte simile esse non intelligitur, xxviii, 431. Undenam similia sunt quaecumque similia sunt, xxxviii, 10. Res quaelibet in tantum est et pulchrior est, in quantum partes similes habet, v, 152. Similis simili cohaeret, dissimilis dissimilem refugit, xvii, 304; xx, 481. Similes Deo res dici possunt multis modis, xxxviii, 35. Ex eo incipit homo si-

milis Deo fieri, quando propter ipsam dissimilitudinem sibi displicet, ix, 310. Quisquis vult esse similis Deo, ab illo non recedat, *ibid.*, 403. Similis sit homo Deo gratia, *ibid.*, 542.

SIMILITUDO vero opponitur, xxv, 435. Similitudo, non sensus, sed mente conspiciatur, iv, 262. In mente sunt tantum similitudines rerum quae cogitamus, xl, 142. Similitudines rerum, noniibus appellatur, quibus similes sunt, xxi, 451; xxxv, 22. In similitudinibus una res potest appellari multis nominibus, et res a se valde distantes uno nomine, xviii, 338. Non undecumque datur a similitudo, ab Scripturis laudat ipsa res, sed tantum inde similitudo trahitur, ix, 34. Similitudines non undecumque possunt dici ad perfectum, xi, 87. Similitudines contrarias rebus in Scriptura accommodata, circumstantia sui exponitur, *ibid.*, 161. Similitudines, quas affert Scriptura, an et in quo sint vera, ix, 338, 239. Similitudines temporales non inveniri, quae aeternitati comparantur, xxi, 21. Similitudines rerum creaturarum cum divinis multa habent discrimina, *ibid.*, 27, 36. Similitudinum utilitas, xxxviii, 304. Similitudinem inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

SIMILITUDINE inter et inagineam quandam discrimen, vi, 484. Similitudinem aliquid amplius esse quam imaginem quendam existantiam, *ibid.*, 488. Per similitudinem Dei omnia condita sunt, sola anima ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie similitudo dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quondam perfecta, sive quoad animam sive quoad corpus, xxxxi, 33, 34. Ex eo quibus dicitur aliquid, quod similitudo ad Christum aut sanctos significandos, non idcirco adorsus, x, 371. Similitudine ad Deum accedunt, viii, 28; x, 412, 505.

mentorum, xi, 406. Simoni magi secus, vii, 418; xi, 313; xii, 171. Jejunium sabbati exinde profectum esse, quod Petrus Dominico die cum Simone certaturus, pridie jejunaverit, Romano- rum aliqui existimant, alii falsum putant, xxxviii, 399.

SIMONIASI heretici, xxvii, 217.

SIMPLEX natura unde dicitur, iii, 19.

SIMPLICIA principaliter veraque dicuntur, quae divina sunt, iii, 21.

SIMPLICIANUS Mediolanensis presbyter, xxv, 170, 171. Pater spiritalis Ambrosii, xxv, 172. eiusque postea in Mediolanensis Ecclesiae regimine successor, xxxvi, 63; xli, 314. Simplicianus episcopus Mediolanensis, ii, 506; xxxviii, 145, 240. Simplicianus consiliarius ad Augustinum, xxv, 170, 171. Ad eundem scripti libri duo De diversis questionibus, xxv, 314.

SIMPLICIATA virgo sacra, xli, 192, 193.

SIMPLICITAS et fervor ex Spiritu sancto, xiv, 464. Simplicitas bonum, xxvii, 471.

SIMPLICIUS ejusdem insignis memoria, xxxii, 374.

SIMULUS Simili ad duplum ratio ex perfectione senarii numeri, xxx, 201.

SIMUL stare potest cum Prius et Posterius, v, 298.

SIMULACRA alia manu facta, alia phantasmatum, xvii, 48. Simulacra velut idolorum corpora esse assertit Trimegistus, ii, 399. In simulacris quid colere se dicebant Pagani, x, 457; xi, 247. Simulacra vitorum corporalium consecraverunt Romani, xxvii, 516. Simulacrum usus unde exortus, xxxix, 47. Simulacra quo tempore dii constituta, iii, 466. Simulacra a Seneca reprobata, ii, 299. Simulacra qui instituerunt, populus non metum dempserunt, et errorem addiderunt, ii, 177, 314. Simulacrorum institutio Cicero non probatur, *ibid.*, 207. Simulacra veteres non habebant, *ibid.*, 469. Cestius Simulacris religionem observari sensit Varro, ii, 216. Quod Judaea gentis exemplo confirmat, *ibid.* In simulacris fallacia oracula reddebant demones, iii, 467. Simulacrum Deo nefas est Christiano in templo collocare, ii, 296.

Simulacrorum cultores quantum devierunt a veritate, xxxviii, 137. Simulacris se favore videri vult Adimantus, quare, xxvii, 433. Simulacrum gentium destructio praedicta a Prophetis, xxvii, 367, 369. Simulacrum ferream magnitudinis lapidibus in quodam templo suspensum, iv, 169. Simulacris cultum non solum homo, sed etiam bestia melior, x, 482.

SIMULARE propositum sanctitatis pejus est, quam cadere a proposito, xxxi, 353. Simulatio equitas non est aequitas, sed duplex iniquitas, ix, 180.

SIMULATORES operarii in Ecclesia, xvii, 269.

SIMULATIONEM habet qui de justitia excedit, xiv, 289. Simulationem fallacem in Petro Paulus reprehendit, xxxviii, 376; xxxix, 68, 102. Simulatio Petri et Barnabae merito a Paulo reprehensa est, xxvi, 499, 500.

SINA interpretatur Mandatum, ix, 388. Mensura, *ibid.*, 290. Tentatio, vi, 531.

SINERIS granum fidei fervorem significat, xix, 290. Venenae expellere dicitur, *ibid.*

SINISCARAE, id est, sanus fieri, nullius medici accedente operis, xxx, 201.

SINISTRAS et veritas, quod, xxxi, 202.

SINGULARITATEM occulta lege naturae amant quae principantur; subjecta vero etiam plura unum non sine deore subduitur, xxvi, 268; xxxiv, 301.

SINISTRA nescait quic facit dextera tua, quid sit, xii, 15, 16, 278, 279.

SINISTRA adveniens significat, v, 15. Temporalia, *ibid.* Sinistra flagellat Deum, ut emendatum ad dextram ponat, x, 293. Sinistra nostra, res et felicitas temporalis, xii, 499; xii, 278, 279, 443.

SINISTRA diversa agendi ratio Catholicorum alique Donatistarum, xxxix, 300.

SINISTRAS castellum, iv, 290.

SINISTRIS regio, xxxix, 302.

SINTRA, xxv, 317.

SINUS secretum significat, xi, 303.

SINUS Abraham, v, 618; xvii, 208.

SINUS requies Dei, xii, 203. Non interpretatur Contemplatio et Speculatio.

III, 414; VII, 119, 207; VIII, 428; X, 64, 485; XI, 45. Sion vera est ecclesia Sion, XIII, 68. Sion ubi totum stat et nihil fluit, XXI, 267. Sion imago Ecclesie quae nunc est, Jerusalem vero imago Ecclesiae quae futura est, v, 119, 207; x, 485; XII, 45. Nunc intrant lapides in structuram Sion: perfectio aedificio non intrabit, XXI, 41.

SABAZA interpretatur Gandii exclusio, x, 496.

SITIFENSIS, XII, 290. Sitifensis civitas terrae motu concessa, XVII, 235. Sitifensis ducta est a barbaris Sanctimonialis, XXXIX, 349.

SITUS animae, desiderium, IX, 155. His iugundior est fons vitae, qui multum siteritur, VII, 212. Sitis Christi in cruce quo spectabat, IX, 326. Quare Christus fel noluit libere, *ibid.* 327.

SIXTUS martyr, XII, 532.

SIXTUS Romanae Ecclesiae presbyter, XXXVI, 160. Patronus Pelagianorum antea petalatur, XII, 36, 48. Illi de ipsius amicitia se solabant elere, *ibid.* 36. Inde delat Augustinus, *ibid.* 48. Sixtus ad Aurelium adversus Pelagianorum errorem scriptis, gratiam contra eos defendit, et ipsa anathema prior in frequentissimo populo pronuntiavit, *ibid.* 36, 48. Ad Aurelium sermo per Leo-nem acolytum scriptis brevissimam epistolam, *ibid.* Hanc descripsit Augustinus, *ibid.* 36. Scripsit et aliam prolixiorem, quam per Firmum misit, *ibid.* 35, 36. Sixto rescribit Augustinus, *ibid.* 35. Epistola Augustini ad Sixtum, qua occasione ad monasterium Aedrum delat, *ibid.* 211, et quo modo inter fratres dissensio nata, *ibid.* Epistola suae ad Sixtum Augustinus ipse sensum et septimum exponit, *ibid.* 200, 206. cum inde turbati fuissent nonnulli, *ibid.* 202.

SIXTUS episcopus, XI, 389, 424.

SIXTUS philosophus, XII, 532.

SOCIETAS hominum dando et accipiendo conuenit, XXXVIII, 174. Societas comento quata, VI, 538. Societas omnia naturaliter fraudulentum socium refugit, XXXIV, 193. Societatis unitas et vinculum concordiae commendatur in propagatione hominum per unicum hominem, III, 101, 102, 108. Sine unitatis societate, vinculo chari-

tatis unita, etiam Spiritus sancti dona nihil prosunt, XXXVIII, 201. Quod nemo contra fidem, neque contra bonos mores esse conuenit, propter eorum inter quos vivitur societatem, seruandum est, XXXVIII, 488. Societas iusta est, quae Deo seruit, XXV, 58. Societas humanae curam habentibus, adest Deo, XXXVII, 29. Societas malorum quatenus vitanda, XVII, 438, 461, 464. Societas perditorum multum nociva est, II, 156, 157, 163. Societas se nobis boni vel mali, prout recte aut peruide vixerimus, XX, 369.

SOCRATES, I, 50. Socrates nonaginta novem annis, quibus vixit, semper scripsit et docuit, ita ut etiam in carcere positus disputare cum humilitate cum Ieronibus captivus non cessaret, XXI bis, 388. Socrates auditor Archelai, II, 363. preceptor Platonis, I, 101; II, 363. Socrates omnium sapientissimus Apollinis testimonio pronuntiat est, XXI, 363, 367. Cetera virtutum actum versatus est, XXI, 355. Esopi fabula pauculis versibus prosecutus est, *ibid.* Nihil scribere voluit, *ibid.* Socrates in activa sapientia parte excellit, II, 366; III, 492. Cur omnis physicus de moribus scripsit, incertum, XII, 43. De his quid senserit, VI, 218. Socratis de-mo-ni, XII, 383. Socratis dictum, I, 345. Socratica sententia de facilitate doctrine, XII, 309. Socrates recte asserit, ea quae discimus, non nobis velati nova inseri, sed in memoriam recordatione revocari, XXXVIII, 266. Cur per carnem querebatur, et lapidem, et quidquid obvium esset, iurare solebat, V, 318. Socrates accusatorum alter vi multitudine oppressus interit, alter exilio voluntario mortem evasit, II, 365. Socrates cot morte impletus, *ibid.* Socratem civitas Atheniensium, quae publice damnaverat, publice laxit, *ibid.* Socrates post Est-ram invenitur in chronici, III, 492.

SOCRATES Petri, XIII, 20, 21.

SODALITAS quasi simul edales, XIX, 488.

SODOMAM per angelos malos non esse eversam, sed per bonos Scriptura divina testatur, X, 57, 58.

SOZOMACHIA terra paralisis Dei comparatur, IV, 176; VI, 128. Sodomorum facies mutata, IV, 176. Sodomorum in-

quitas quanta, VI, 128. Sodomorum po-ma interioreni favillam mendaci superfi-cie maturitatis includunt, IV, 176. Sodo-mitarum supplicium, speciem futurum iudicii, III, 340.

SOL, *patris* Graecis dicitur, XIV, 19. In sole tria sunt, esse, lucere et illu-minare, XXV, 428. Solem lapidem esse ardentem dicit Anaxagoras, III, 498. Solem negavit esse Deum Anaxagoras, sicut et Epicurus, *ibid.* Luna et sidus mundo, ut sensus Dei, II, 393. Solem et sidera animalia esse beatissima et sempiterna docebat Platonici, *ibid.* 505. Solem, lunam et stellas rationales esse potestates docebat Priscillianista, XXXI, 437. An haec Priscillianistarum doctrina sana sit, *ibid.* 448, 449, 451. Sol, luna novem locis appellatur, XXXV, 231; XXXI, 230, 275. Solem ex igne bono factum docebat Manichei, XXVII, 231. Solem et Deum et partem Dei esse dicunt, XXXI, 321. Sol a Paganis et a Manicheis adoratus, VII, 321. Solem adorabant Manichei, XVII, 464. XXXVI, 483; XXXVII, 292, 390, 425. Solem ut portionem Creatoris adorabant, XXXI, 313. Solem dicebant esse Christum, X, 373; XVII, 172, 285. Solem pro divina substantia et pro luce sapientiae colebant Manichei, XXXVII, 206. Solem et lunam quo colunt Manichei, *ibid.* 307. Solem qui adorat, alter maledictus quam qui pendet in ligno, XXVIII, 391.

Solem philosophi dicunt sempiternum esse, XXXIX, 269. Ut quid sol creatus est, silix prima sufficiebat diei faciendo, V, 172. Solem se mari immergere atque inde totum ex alia parte manae surgere; finguntur est poetium, *ibid.* 171. Sol movetur, quanta velocitate, XX, 450. Illum ceteris sideribus majorem esse non est mirandum, XXXVIII, 285. Sol solius diei vel etiam universi caelestis coloris propositus, XIII, 385, 387. Genethliaci et Litorea a seorsors praecipuum partem soli tribuant, V, 216. Sol quando luna

plena est non potest deficere, XII, 24. Solis defecti natalis sui Romuli interitum, IV, 132. Solis defectio in passione Christi preter caenonem siderum cursum, *ibid.* et vere prodigiosa, XII, 24. Insignem solis defectum anno 418, die 19 Iulii, consignisse propter historici, quoniam tanta sciticia secula est, ut seriliter Philostorgus, ut multorum hominum aliorumque animulium inusitatum oblique mortem inferret, *ibid.* 378, *not.* 3. Solis duos aliquando vios esse legitur in historia quoniam, *ibid.* 24. Quidam peccantes aut debita non reddentes ad solem poni iubebantur a iudicibus, III, 66. Christiani non observant dies et annos, et menses, et tempora, licet ad solis et lunae computationem Pascha celebrent, et sidera sintus Angeli, incertum, XXXV, 150; XXXVIII, 503.

SOL JUSTITIAE veritas Christus, VII, 321. Qui impius non oritur, XI, 158. Sol justitiam non oritur malis, impis et infidelibus, XX, 530. Sicut luna ad oculos nostros angere recedendo a sole, et imitari ad solem appropinquando; sic anima recedendo a sole justitiae ad exteriora progreditur, appropinquando vero se convertit ad interiora, XXXVIII, 499. Solis virtus, quisque et verbi Dei discrimen, XIX, 38.

SOLATA carnis et animae in lae vita, *ibid.* 160. Solatum terrenum magis in hominibus desolatio, quam consolatio reperitur, XXXIX, 464. Solatia vera non sunt in divitiis, dignitatibus, etc., *ibid.* Solatum verum in aeterna vita, *ibid.* 468.

Solatia non parva homines boni etiam in lae vita violentur prestare, *ibid.* 467.

SOLAZMARIAS ab eo quod solet in anno, xx, 395. Solemnia animae exhibitia, XVII, 598. Solemnitatem non pugnare cum veritate, duae praeterita praeterita non permittit, XX, 158. Solemnitates Martyrum celebrando imitatio virtutum, XXI, 103. *Vide* MARTYRES, Solemnia versuicula, xx, 339.

SOLIDUS, XX, 516, 517.

SOLITUDO necessaria mensi nostrae ad videndum Deum, XV, 168. Solitudo potentiae apissima, XXV, 193. Hominem juvat ad animum colligendum, I, 142. Summa Christiane perfectionis est solitudine delectari, XIII, 533. Solitudinem gignit solis mensis intentio, XXXVIII,

213. Solitudinis desiderium nascitur ple-
rumque propter turbam tribulationem
et scandalorum, *viii*, 518, 519.

Sollicitudines quid, *iv*, 469. Sollicitudo
et barbariam ad orationis venustatem
quodque conferunt, *i*, 183.

Solus Atheniensis unus e septem sa-
pientibus, *lii*, 468. Solon quaedam leges
Atheniensibus dedit, *ibid*.

Solus servus publicus Apatungianae
civitatis, *xxxii*, 439; *xxxiii*, 442.

Solvaxus officium Ecclesiae datur, ut
eorum vincula solvantur qui a peccato
revertitur, *xviii*, 268, 269, 534; *xxi*,
316; *xxii*, 76. Ipse ligatus solvit Chris-
tus, qui ligatus non est, *xvii*, 398. Ne-
mo iniuste ligandus, quia iniusta vincula
diripiunt iustitia, *xviii*, 393. *Spile*
Clave.

Somnia dormientium felicia in para-
diso, *xxxv*, 334. Somniorum vis non
sunt corpora, sed corporium similia,
etsi multo haud mediocriter acuti aliter
sentiant, *xl*, 298. An in animo fiat ut
in membrana est atramento littere, aut
sicut sigillum in cera, etc., non facile
exploratur, *ibid*. 299. Somnia quomodo
fiant quaerit ab Augustino Nebridius suas
ipse exponens conjecturas, *xxxviii*, 270.

Somniantium vis quatenus fiat, *xxxv*,
390, 391, 392. Somnia qui ope demo-
num fiunt, *xxxviii*, 272. Fieri possunt
et animi facultate ministrant et arguentis
cogitatione quodlibet, *ibid*. 278. Appa-
ritions extra somnum et in somno, *xl*,
281. Gemadinus in somnis audit hinc
peccatum, *ibid*. 287. Gemadinus ne dubi-
tetur utrum vita sit post mortem vita
futura, in somnis admonetur, *ibid*. Somnia
venerea sine peccato contingere pos-
sunt, *v*, 587. Somnia dormientium sunt
felicitates secuti, *xii*, 192. Somnum cor-
poris omnes habere delirium, quia si
non habetur somnus corporis, deficit
homo, deficit ipsum corpus, *ix*, 453.

Somni effectus, *i*, 240. Somnus facit
membra languescere, *ibid*. 271. Somnus
sive somniorum vis iniquitatis, *iv*,
285. Somnis factus accendi ad diram
terram, quoniam ad lectum inargentatum,
xvii, 299. Somno non interruptum
laudatio Dei, somni innocentium laudat
Deum, *xvii*, 498. Propter affectionem
anime bonam in somnis quaedam ejus

merita clarent, *v*, 588. Somnus pudor,
corporis bonus, anime nobis, *ix*, 453.
Somni causa est Adam mystica explicatio,
xviii, 468. Somnus pro morte ponitur
passim in Scripturis, *vii*, 425; *xii*, 461;
xvii, 477.

Sostri triplicis est, aut in voce animalis,
aut in eo quod flatus in organo fieri,
aut in eo quod pulsus editur, *i*, 203;
xvii, 89. Somus qui correptioribus et
quasi inguivertibus solibus datur, non
potest plus tempus occupare quam ma-
nat, *i*, 486. Somus velaculum veri
mente concepti, *xvii*, 412. Somi diversi
a numero, *i*, 471. a cautu, *xxv*,
356.

SOPHISMATA Scriptura detestatur, *ii*,
496. Sophistica professio diavola in
Scriptura, *xxxiii*, 303, 304. Sophistica
dicitur sermo consensu verborum ar-
gumenta abundantius quam decet, *ii*,
496. Sophista Latinarum eloquentissimi
auctores, *vi*, 38.

SOPHOMOS quo tempore prophetali,
iii, 483.

SOR Interpretatur Angustia sine Tri-
bulatio, *x*, 134.

SORANUS medicum auctor nobilissim-
us, *xxxv*, 361; *xli*, 566.

Sors non aliquid mali est, sed in du-
bitatione humana divitiam indicens re-
voluntatem, *vii*, 416, 417. Consensu
sors legitur de paginis Evangelii non
placet, *xxxviii*, 259. Sors non
gratia appellata, quare, *vii*, 417. Ser-
mo illi approbat Augustinus, *xvii*, 388,
289.

SORTILEGI. Ad sortilegos et ad pro-
phetatores non est recurrendum in mor-
bis, *xv*, 9.

SOSUS balnea, *xxviii*, 73.

SPACIOSUS castus minus laboriosus,
xxxv, 412.

SPANISSUS Ecclesiae, *xxxviii*, 380.

SPATHA est gladius ex utroque parte
acutus, *xvii*, 74.

SPECIES prima, qui ut ita dicitur spe-
ciata sunt omnia, quae, *xxxviii*, 40.
Species non habetibus in patriis, quoniam
fides non excelsit in via, *xvii*, 446.

Species visitatis dicitur de corporibus
vel similitudinibus corporum, licet sit
etiam spiritalis, *xi*, 126.

Species a specio vicissim gignitur, *xxx*,

469. Species corporales et intelligibiles,
iii, 73.

SPECIOSUS quomodo Christus, qui le-
gitur non habuisse speciem, *xi*, 97.

SPECTACULAZURA dies, *xviii*, 403.

SPECTACULA ludorum varia, *xvii*, 251.

SPECTACULA theatrorum sunt illicita, *xix*,
357. periculosa, *ii*, 35. et editoribus,
et iocentibus perniciosa, *xvii*, 12. Specta-
cula prohibita persuasione Scipionis

Nasice, *ii*, 35, 56, 66. A spectaculis
deterruit Christiani, *xvii*, 456. Specta-
culorum studium fiant homines daemoni-
bus similes, *xxi*, 516. insani, *ibid*. 517.

Verba contra spectacula Paganorum,
ibid. Dehortatio a profanis spectaculis,
ibid. 245, 246. Spectacula permittere
non veri pastoris est, *xviii*, 9. Specta-
cula maxima et spectaculo Ecclesiae salu-
bra, *xvii*, 42. Spectacula sua habent

Christiani, *viii*, 193; *xii*, 415; *xvii*,
14, 21; *xv*, 8; *xviii*, 104. Non desinit
Deus edere nobis, quoniam eum magno gau-
dio spectemus, *x*, 101. Magnum specta-
culum est videre Deum amatum pro te,

viii, 4. Spectaculum Rectus Deus ipse est,
xii, 300; *xvii*, 8. Machabeorum certamen
collatum profanis spectaculis,
xxxii, 243, 244.

SPECTATORES negorum, *xviii*, 464.

SPECTATORES, hoc est, populum
praeparati constanti sunt in Ecclesiis, ut
non pascent oburgando peccata, *ii*, 43.

SPECTULA ingenia non reddunt majores
imagines, in parvis autem speculis,
etsi magna facies sese opponat, brevis-
sima imago pro modo speculi formatur,
xxxviii, 259. Spectulorum vinitas, *xxxv*,
43, 45. Spectulum animas, Scriptura, *vii*,
419; *ix*, 37. Tanquam speculum, ma-
data Dei inspicenda, *xi*, 394.

SPES nomen honorum rerum est,
ut nisi futurarum, et ad eum pertinens
quod sperat, *xxvii*, 99. Sperare do-
lorem fictum improprie a poeta, *ibid*,
99. *Maledictus ad te-mo, quam quod*
spero, protervulum vulgare, xii, 70.

SPES nostra, mors Christi, *xxxi*, 154.

Quandiu debet durare spes nostra, *ibid*,
307. Spes humanae longae, inanes, fal-
sae, *ibid*. 308. Quoniam vera spes
nostra, *ibid*, 309, 310.

SPES alia gentium alio Christianorum,
xx, 61. Spes carnalis, *xvii*, 470. Spes

honorum temporarium quam inanis et
inerta, *xxx*, 345. Spes vani in pecunia,
in honore, in amico potente, *vii*, 401;

viii, 478. Spes pervera decipit, sicut
boni et recti liberali, *xvii*, 435. Spes
alba est praesentium otiorum, alba di-
vini auxilii, *xii*, 448. Spes in solo Deo
ponenda, *xxv*, 542, 548. Non in tem-
poralibus, sed in solo Deo sperandum,
vii, 206. Tibula inter malos, qui non
in Domino sperat, *ibid*. 324. De se non
debet sperare Christianus, *viii*, 249;

x, 288. Qui in se sperat, miser est;

miserior qui in alio homine, *vii*, 332.

Sperni in se ponens, maleficus, *xxvii*,
172. Spes in homine non ponenda, *viii*,
489; *ix*, 514; *xii*, 480, 481; *xv*, 80.

Sperni quam si in alio homine poteris,
invidiam humilis eris; si in te, pernici-
ose superbis, *vii*, 283.

SPES tota collocanda in Deo, *xvii*,
381. Non in virtibus liberi arbitrii, *xix*,
419. Spes in Deum certa et fixa timorem
alienum non compatiatur, *vii*, 338.

SPES Christianorum de aeternis, *xxx*,
344. Quodquid sit, pro spe futura facien-
dum, *xvii*, 240. Spes nostra, resurrex-
tionem mortuorum, *xxi*, 395. Speranda ha-
reditas non qualis quaeritur per malam
cupiditatem, quae hoc omnino consumi,
non tibi saltem debet, *xi*, 317. Inana
est spes omnium, qui aliud a Deo praeter
ipsum Deum sperant, *vii*, 190. Speramus
Angelorum aequalitatem, *xxx*,
300. Quae ad spem fidelium pertinet,
oratione Dominica continentur, *xxvii*,
172. Sacramento spei quicquid aeterna in
hoc tempore consociatur Ecclesiae,
xxviii, 332. Spes vita immortalis, vita
est vitae mortalis, *xx*, 183. Spes Sancto-
rum Veteris Testamenti et Novi omnino
eadem, *xxvii*, 481. Ad spem ut ad fi-
dem pertinet non videtur, *xxvii*, 99.

SPES nostrae certitudo, *xix*, 316. Spes
Christianorum quam solida, *x*, 170, 174.

SPES nostra in promissione Dei funditur,
vii, 381. Spes nostra quibus aeternis salus
a Deo originatur, *xvii*, 31, 52. Si Titius
Dei datus est nomen fidelibus, quid
servatur fidelibus? *xvii*, 201. Spes
nobis data salus quia certa est, cum
quam jam data esset eadem salus, In-
quitur Apostolus, *xxvii*, 308, 309.

Videmus in capite nostro quod spe-

ramus, xix, 343. Spes nobis in Christo est, quia jam in illo completum est quod nobis promissum speramus, xxviii, 309. Spei certitudo in causa est, ut quod faciendum est, factum dicitur, xvii, 404. Spem nostram debilitare conantium colloquia cavenda, xix, 342, 346. Vanitas coram ostenditur, *ibid.*, 342, 345. Spes non est nisi in aliqua conscientia bonitate, *ibid.*, 343. Spes sua cuique est in conscientia propria, v, 15. Quo spes precedit, vita sequitur, xii, 285. Non gaudium spei nostrae cum tremore damnationis esset, in nobis negligens esset ipsa securitas et superba presumptio, vii, 106. Sperandum totum de misericordia Dei, vii, 355, 356.

Spes desperationi peccatis imenda, xii, 438, 459. Sperando et desperando homines periclitantur, quomodo, xv, 373. Sperantibus et desperantibus quomodo consulit Deus, *ibid.* Spes perversa, qua differtur conversio, xvii, 340; xviii, 436. Ne spe veniae peius homines viverent, mortis diem fecit Deus incertum, xi, 95. Spes facit vane quibusquam erit, xvii, 361. Spes nostra in quotidianis peccatis, humilis confessio, xii, 376, 472.

Spes hic necessaria est, xviii, 162. Comes est fidei, *ibid.* Spes nequit esse sine fide, sed sine ea fides potest esse, xxvi, 98. Sine spe esse non potest fides, quae per dilectionem operatur, xix, 353. Spes et charitas orant, fides credit et orat, xxvi, 98. Spes sine amore esse non potest, nec amor sine spe, *ibid.* 100. Spes inanis aut nulla sine charitate, xxxviii, 73. Spes dilectionem accendere solet, xi, 353. Republicae divinae nos adhaerit fides, spes, charitas, xxxix, 592. Spes salutem et beatitudinem in hac vita nobis obtinet, xv, 20. Spes solatium in hac peregrinatione, xix, 353. Spes lactatos, nutriti nos, confirmat nos, hic consolatur nos, xii, 326. Spes certa reditus nostri vitam peregrinationis tristis consolatur et exhortatur, xii, 471, 479. Sperantibus revelatur dulcedo Dei, xix, 228. Spes sine gaudio esse non potest, xii, 472. Sancti semper gaudentes, et hic et in caelo; hic de spe, ibi de re, xi, 373; xii, 91, 92, 156, 164, 473. Spem perdidit discipuli post passionem

Christi, xx, 495, 203, 204, 209, 212. Spes et res, xviii, 69, 71; xx, 326, 378; xxi, 175. Spes non erit, quando erit res, xix, 353. Spes in patria, non spes, sed res erit, x, 335; xii, 163. Spes Christianorum anchora comparatur, ix, 186.

Spei symbolum, lignum cedrinum, vi, 456, 457. Spei quasi incerta accensus in nocte, xvii, 480. Spes per ovum significatur, xvi, 293. Ovo comparata, xvii, 579. Spei nihil tam minime quam retro respicere, *ibid.* Spes futura vite custodiri non potest sine patientia, nec patientia sine mansuetudine, xix, 342. Bone spei homo, xxxvi, 100.

Spes. Inter Bonifacium et quemdam monasterii sancti Augustini nomine Spem causa exorta est, xxxix, 80. Quamvis est illa causa, *ibid.* 82, 83. Spes ille promovet in clericatum conatur: manus ordinationis ei imponere denegat Augustinus: turbulentius agere cepit Spes, ut nec Bonifacius presbyter in suo gradu esse permittetur. Bonifacius paratus est honoris ut apud homines damnus perpeti, potius quam usque ad Ecclesiae perturbationem ioaniter progredi, *ibid.* 83. Augustinus utrumque (Spem videlicet et Bonifacium) ad sepulchrum beati Felicis Nolensis mittit, *ibid.* 84. Bonifacius honorem suum (sacerdotalem) humiliter in peregrinatione occultavit, *ibid.* 84, 85.

SPIRITUS SANCtus Platonis filius, eiusque in Academia successor, vi, 381. SPIRITUS monstrum, iiii, 448.

SPIRITUS, iiii, 300.

SPIRITUS vellere homicidium secundum Manichaeos, innocens secundum Christianum, xviii, 449, 526.

SPIRITUS dorsa ossibus consensit, v, 384.

SPIRITUS et tribuli lignaque infructuosa cur, et quando creata, v, 242. Spine post peccatum natae sunt homini ad laborem, *ibid.* 243. Spinas, tribulos, sudorem laboris, partem dolorem, antequam homo peccaret, asserit Julianus fuisse instituta, non in supplicium irrogata, xxxvii, 527, 528, 539, 540, 541. Spine in omnibus vitis volupciatibus, xi, 85. Spinis, quae non pungunt in radicibus, quibus significantur, xvi, 528.

Spinis Christus coronatus et ut rex illius, xxxii, 321.

SPIRITUS deus, xi, 194.

SPIRITUS multis modis dicitur, xix, 105, 106; xxxi, 89, 31. Spiritus nomen, secundum id quod natura aliqua eo significatur, commune est omni naturae incorporatae, xxi, 334.

SPIRITUS SACRATUS, xxxv, 300, 301, 303. Tertius in Trinitate persona, iiii, 41.

SPIRITUS sanctus solo Spiritus nomine interdum significatur, xviii, 296. Spiritus sanctus cur sic appelletur, xxv, 327. Unde proprie sanctus dicitur, xvii, 251. Ariani, Eumoniani, Macedoniani, Pholiniani, Judaei peccabant in Spiritu sanctum, xx, 477. Spiritum sanctum quidem haeretici prorsus negant, alii creaturam esse volunt; qui illis sint, xviii, 291; xxvii, 245. Spiritum sanctum esse negant Sabelliani, Deum esse inficiti sunt Ariani; corruptibilem esse ac missum tantum post trecentos annos fabulati sunt Manichaei: Cataphryges adventum eius in Antiochia negabant, sed Prophetas in Phrygia elegisse fabulabantur: denique sacramenta eius Donatistae exsufflabant, xvii, 63; xxvii, 224. Spiritum sanctum negabant Sadducei, xviii, 290.

SPIRITUM sanctum Patri et Filio aequalem, ejusdemque cum eis substantiam volebant agnoscere Macedoniani, xxx, 149. De Spiritu sancto quid senserint Ariani, xxxix, 456, 458; xxx, 47. Spiritum sanctum Christo subjectum dicebant Ariani, xxx, 9, 10, 13, 14, 15. De Spiritu sancto errantes Arianos, Eumonianos, etc., xviii, 291. Spiritum sanctum ditatem esse Patris et Filii haeretici quidam opinati sunt, xxvi, 34.

SPIRITUS sanctus de Patre procedens Deus, xxvii, 507, 508; xx, 429; xxvi, 124; xxxvii, 36, 132; xxxix, 487, 496; xxx, 39, 85, 72, 137; xxxix, 193. Spiritus sancti divinitas astructur, xxi, 338. Spiritum sanctum Deum esse monstravit Petrus, vi, 243. Spiritus sanctus versus Deus Patri ac Filio aequalis, xxx, 78, 193, 228, 359. Spiritus sanctus Patri et Filio consubstantialis et coaeternus, xvi, 474; xxx, 359. Simul cum Patre et Filio una sapientia, xxx, 378. Spiritus sanctus intelligitur nomi-

nato Patre et Filio, xv, 44. Patri atque Filio aequalis esse Spiritum sanctum demonstrat Ambrosius, v, 92. Spiritus sanctus in aliquot locis veteris Scripturae inominatus, vi, 138, 241. Non tamen vocatur Spiritus sanctus, sed Spiritus Dei, *ibid.* 183. Spiritus sanctus Patris et Filii spiritus est, xviii, 301, 313. Spiritus sanctus Patris Filioque est communis, iiii, 41. Commune aliquid est Patris et Filii quicquid illud est, xxx, 359. Haec communio substantia est, *ibid.* Aplius dicitur charitas quam amicitia, *ibid.* Spiritus sanctus ideo communiter habetur a Patre et Filio, quia est amborum, xviii, 317. Ab utroque tamen distinctus, ut dilectio diligens, xxi, 360. Omnia quae habet Pater, non tantum Filii, sed etiam Spiritus sancti sunt, *ibid.* 299. Spiritum sancto ut Deo convenit quod de Patre aut Filio dicit tantum videtur, xxx, 419, 424. Spiritus sanctus creator cum Patre et Filio, *ibid.* 124. Ad beatitudinem nostram sufficit perinde ac Pater, xxx, 301. Spiriti sancto cooperatur Pater et Filius, ne tamen in his operibus suis nulli, sed uno Spiritu, xviii, 310. Spiritus sanctus solus superferi dicitur super aquas, quare, xxv, 371. Spiritus Dei super aquas quomodo, v, 191, 141, 202. Quare, *ibid.* 164, 165. Quod hoc significat, xxxviii, 194. Spiritus sanctus secundum linguam Syre intellectum non superferetur super aquas, sed eas fovent, *ibid.* 183. Spiritus Dei mundo faciendo superferetur, et facto superferetur excellentia potestatis, *ibid.* 355.

SPIRITUS sanctus propria quatuor dicitur, secundum quod referatur ad Patrem et Filium, xli, 324. Spiritus sanctus ad Patrem et Filium dicitur, sed non vicissim respondet ei vocabulum ejus ad quem referatur, xxx, 345. Spiritum sanctum, Patris et Filii sanctificationem, quomodo bonitatem facilius audet dicere Augustinus, iiii, 40, 41. Spiritus sancti unicum principium Patri et Filio, xxx, 347, 348. Spiritus sanctus principatorem de illo procedit, de quo natus est Filius, xviii, 310. Spiritus Patris et Filii ab utroque missus, a nullo genitus, unitus amborum, aequalis ambobus, *ibid.* Spiritus sanctus non a Patre

et Filio factus est, sed procedit, *xx, 373*. Utrum a Filio procedat Spiritus sanctus, *xvi, 286*. Spiritus sanctus a Filio procedit, *xxx, 317*. Spiritus sanctus cur procedat dicitur, non vero nasci, *ibid, 103*. Spiritus sancti processio a Patre et Filio est sine tempore, nec amborum Filiius dici potest, *xxx, 97*. Spiritus sanctus a Patre exeat, *xxx, 347*. Spiritus sanctus nec Filii Filius, *xx, 129*. Deus est, *ibid*. Spiritus sanctus Christi pater dei inequit, *xxvi, 123*. Spiritus sanctus nec generatus tanquam Filius de Patre, nec de Filio tanquam nepos summi Patris, *ibid, 34*. Patri, tamen debet, ad quod est, *ibid*. Spiritus sanctus a Patre et Filio procedit utriusque genitilis, *xxvii, 62*. Spiritus sanctus cur non sit genitus, et quomodo a Patre ac Filio procedat, in beatitudine tantum intelligitur, *xxxii, 94*. Spiritus sanctus estis genitus non dicitur, non tamen dicendus ingentilis, *ibid, 90*.

Spiritus sanctus a Patre et Filio missus, *xxx, 407, 486*. Spiritus sancto quid sit nihil, *xxx, 326*. Spiritus sancti missio quomodo intelligenda, *ibid, 202*. Spiritus sanctus, nusquam dicitur est a Patre minor, aut adorasse Patrem, *ibid, 26, 78, 80*. Nusquam dicitur Patre minor, quia non suscepit carnem, *xx, 376*. Spiritus sanctum Filio maiorem nullus iniquus dicit, *xviii, 308*. Scriptura quo Spiritus sanctus Patre et Filio videtur dici minor, processio enim ex utroque intemdat, *xxx, 227*. Spiritus sanctus non ideo minor Patre et Filio quia illi datus, ipse datur, *xxxii, 85*. Spiritus sanctus non adorat Patrem, *xxx, 69*. Spiritus sanctus quo sensus dicitur Deum pro nobis interpretari, *xxxvii, 373, 377*. Quo sensu interpellat pro nobis, et clamat. Abba, Pater, *xxxvi, 407*. Spiritus sanctum Ariani nolunt adorari, *xxx, 167*. De Spiritus sancti adoratione, nulla Scriptura testimonia offerri posse contendebat Ariani, *ibid, 28*. Spiritus sancto debetur respectus, *xx, 373*. Spiritus sancti adoratio ostenditur, *xxx, 85*. Spiritus sanctus invisibiliter erit cum Filio in iudicio, *ibid, 132*. Fides in Spiritum sanctum, *xxvi, 30*. In Spiritum sanctum peccat, qui desperans, vel con-

temens predicationem pacis et gratia, detrectat agere promittentem, et in frangit usque perdurat, *xvii, 60*. De peccato in Spiritum sanctum, *ibid*.

Spiritus sanctum dignitas designat, *xxxviii, 517*. Spiritus sanctus dignitas Dei, *iii, 303*; *vi, 32, 231*; *vii, 188*; *x, 238*; *xiii, 491*; *xvii, 224*; *xix, 314, 338*; *xxi, 327, xxx, 193*; *xxxvii, 438*.

Spiritus sanctus donum Dei equale donanti, *xxvi, 122*. An Spiritus sanctus ante Christi ascensionem non fuerat datus aut quibus iustis, *xvi, 73*. Spiritus sanctus super terram ante ascensionem Salvatoris, *xxxii, 397, 399, 401*. Spiritum sanctum adiutorem virtutis in Veteri Testamento non fuisse quatenus intelligendum, *xxxv, 9*. Spiritus sanctus etiam Veteri Testamento tempore piis et sanctis omnibus, virtutis non tantum adiutor, sed et largitor fuit, *ibid, 18*. Spiritus sanctus antiquiorum iustorum voluntates bonas non solum adiuvat, sed fecit, *ibid, 58*. De Spiritus sancti sensibili demonstratione, *xxx, 328*. Spiritus sanctus in columbae specie venit, *xvi, 544*. Quare Spiritus sanctus in columba apparuit, et Filius Dei in homine, *xxxviii, 27*. Spiritus sanctus in columba non sua natura, sed significatione specie demonstratus est, *xi, 369*. Spiritus sanctus cur non est natus de columba et in columbae specie appareret, quoniam modum Christus natus est de homine, *xxvi, 198*. Spiritus sanctus nullum nescit, *xxxviii, 27*. Spiritus sanctus ad multam quam creaturam non est, *xxxviii, 27*. Spiritus sanctus assumptus a Spiritu sancto, et a quo Verbo, *ibid, 233*. Spiritus sanctus an non datus ante diem Pentecostes, *ibid, 327*. Quomodo non erat datus ante Christi resurrectionem, *xx, 361, 362, 363*; *xvi, 132*. Quomodo Spiritum sanctum accepturi erant discipuli, quoniam sanctus Christus his nomen dedit, *ibid, 327*. Spiritus sanctum Christus his nomen dedit discipulis, *xvii, 173*; *xx, 383*; *xxxvii, 192*; *xxxii, 93*. Quare his datur, *xx, 383*. Platus quod Dominus in Apollonem insuflavit, non erat solus in Spiritu sancto, sed figura, *v, 481*. Spiritus sanctus donum a Christo equale sibi, *xx, 101*. Donum passionis Christi nobis

emptum, *xxi, 473*. Magnum munus post Christi ascensionem, *xxii, 218*. Spiritus sanctus per Christum diffusus super credentes, *xxx, 8*. Ad hoc glorificatus est Christus, ut mitteret Spiritum sanctum, qui deficientes liberaret, *xx, 277*. qui fideles a fine ore liberaret, *x, 328, 329*. Spiritus sanctus a timore mortis visibilis, *xvii, 21*.

Spiritus sanctus quomodo missus, *xxxvii, 190*. Spiritus sancti dies quasi natalis, *xvii, 232*. Sicut Lex data est quinquagesimo die ab occisione Agni, sic Spiritus sanctus venit die quinquagesimo a passione Christi, *x, 328*. Figura Spiritus sancti dandi quinquagesimo die ab immolatione Christi, *vi, 251*. Spiritus sanctus cur decimo post ascensionem die venerit, *xx, 412*. Cur quinquagesimo die post resurrectionem, *xvii, 232, 234, 409*. Spiritus sancti effusione in omnem carnem Iohel prophetauit, *iii, 475*. Nihilum, *ibid, 477*. Alter Lex vetus data est, alter missus Spiritus sanctus, *xxxvii, 438*. Spiritus sanctus missus ut impleteret Lex, *xx, 415, 417*. Spiritus sanctus sicut ignis venit, foras carnis consumpturus, aurum cocturus et purgaturus, *vii, 272*. Quare in specie columbae super Christum apparuit, et in igne super discipulos, *xv, 464*. Spiritus sancti adventus, demonstratio ipsius est etiam orationis carnis, *xxxviii, 68*, et plentitudinis eius largius in corde hominum infusam significat, *ibid, 69*. Spiritus sanctus cur sensu libris miraculis in ipsis Ecclesie primordialis dabatur, *xxxii, 306*. Quare in lingua dispersit, *xxxvii, 470*. Spiritus sanctus linguarum dono quod significari, *xviii, 312*. Ecclesie Catholice unitatem commendavit, *xx, 399, 404*. Ideo lingua omnium loqui fecit in quos primo venit, quia linguas omnium gentium in unitatem se congregaturum esse nuntiavit, *vii, 274*. Cur antea sig datus, ut illi quo implegeret lingua omnium loquerentur, iam vero non sit datur, *xxxii, 43*. Erroris dicentium, Spiritum sanctum promissum, venisse in Paulo apostolo, aut in Moniano et Priscilla, aut in Manete, *xxxv, 203*. Spiritus sancti pronomen in Manicheo esse completum dicitur Manet, *xxxvii, 238*.

Spiritus sancti beneficia que sunt,

xxix, 498; *xxx, 46*. De Spiritu aliud est nasci, aliud posse, *xviii, 302*. Ad Spiritum sanctum proprie pertinet remissio peccatorum, *ibid, 312*. Spiritus sanctus alter adjuvat nondum inhabitans, aliter inhabitans; nam nondum inhabitans adjuvat ut sine fideles, aliter aliter replet sancti fideles, aliter aliter sancti ordinarie presentia, *xxxvii, 195*. Spiritus Dei non regat, cadis; nisi erigat, *iacet, xxx, 335*. Spiritus Dei si revedat, pondere suo spiritus hominis revolvitur in carnem, reit ad facta carnalia, *ibid, 323*. Spiritus sanctus gratia Dei dicitur, *ibid, 222*. Spiritus sanctus designatus nomine gratie et patris, *xxxvii, 57*. nomine societatis, *xxx, 100*. Ad Spiritum sanctum proprie pertinet societas, quia efficiunt unum corpus unci Filii Dei, *xxvii, 312*. Pater et Filius per hoc, quod eis commune est, voluerunt nos habere communionem et inter nos et secum, *ibid, 301*. Spiritus sanctus perfectio societatis, *xxx, 14*. Sine Christo aut sine Patre non sanctificat, non illuminat, etc., *xxxix, 498*. Dicitur ea facere in nobis, que per eum facimus, *xxx, 403, 404*; *xli, 57*. Gemere dicitur, quod nos genere faciat, *xvii, 23*. Quomodo fecit genere, *xv, 468*. Horum gemitus ex Spiritu sancto dicitur, *vii, 337*. *Vide* *Terminis*. Spiritus sanctus pignus sanctitatis vitæ, *xxxvii, 406*. Spiritus idem vitæ æternæ nunc pignus, postea erit illud, *xxx, 10, 463*. Spiritus sanctus arilla est polius quam pignus, *xxx, 440*; *xxxii, 10*. Spiritus sanctus pignus spiritus Christi, *xx, 286, 361*. Spiritus sanctus et sanguis sunt pignora a Christo data spouse, *x, 338*. Spiritus sanctus in Christianis alicui carnalibus morientibus perficit quicquid deest, quia ab unitate corporis Christi non recesserunt, *xx, 327*.

Spiritus sanctus dicitur Dei donum, munus, ignis, amor, charitas, pax, gratia, requies nostra, locus noster, *i, 320*; *iv, 408*; *xxv, 271*. Spiritus sanctus donum Dei, *xxv, 135*; *xxxvii, 192*. donum non hominis, *xxxvii, 203*. Spiritus sancti pronomen in Manicheo esse completum dicitur Manet, *xxxvii, 238*.

Spiritus sancti beneficia que sunt,

xxix, 498; *xxx, 46*. An Quare donum dicitur, *xxxii, 34*. An

donum esset antequam daretur, xxx, 348, 349. Spiritus sancti donum nihil aliud quam Spiritus sanctus, xxxi, 63. Spiritus sanctus Deus et donum Dei, xvii, 242; xviii, 301. Spiritus sancti dona septem Spiritus Dei dicuntur, propter operationem septenariam unius ejusdemque Spiritus, xlii, 82. Spiritus sancti dona quæ dantur, xli, 520. Cum beatitudinalibus Evangelicis comparantur, xx, 276. Spiritus sancti numerus quædam haberi possunt sine eucharistia, xxxvii, 498, 500. Nihil tamen prosunt, *ibid.* 201. Spiritus sanctus quasi descendens ad nos incipit a sapientia, finit ad timorem: nos autem ascendentes incipimus a timore, perficimus in sapientia, xx, 281, 290. Spiritus sancti dona silibilibus comparantur, xxx, 356. Stelle dicuntur, xii, 393. Cum sit unus et idem Spiritus sanctus, propter diversas operationes dissimiliter appellatur, vi, 241.

Spiritus sanctus magnum flumen, x, 362. Spiritus sancti inundatio, fluminis impetus latitans civitatem Dei, viii, 324. Spiritus sanctus, fons, xxxiii, 350. Gladius unde Dominus orbem debellavit, x, 353. Spiritus sanctus, Lex Domini immensata, vii, 272. oleum exultationis, xxx, 123. Spiritus sanctus per oleum et per aquam significatur, xi, 277. Spiritus sanctus ostentus, xv, 342. rex, xxx, 140. Spiritus sanctus quomodo dicitur charitas, et an silus, xxxi, 76, 83. In Scripturis proprie nuncupatur vocabulo charitatis, *ibid.* 78. In Spiritu sancto benevolentia dilectioque Dei intelligitur, v, 166. Non solum ad beneficia, sed etiam ad vindictam Spiritus sanctus commemoratur, vi, 241.

Spiritus sanctus venire non potest, nisi abire Christus, xxxvii, 381.

Spiritus sanctus mundus accipere non potest, quare, xvii, 175. Spiritus sanctus contrarius hominibus sua querentibus; et immitte ac superbos inquietudine exagitat, xxxviii, 517, 518. Spiritus sancti locus, cor humilitatum, xxxv, 319. Spiritus ad mensuram datur hominibus, non Filio Dei, xv, 125; xvi, 174. Spiritus sanctus habitat in parvulis baptizatis, etiam si nesciant, xi, 524. Spiritus sanctus per manum impositionem etiam nunc accipitur, xvi, 327. Spiritum sanctum quidam acceperunt antequam baptizarentur, xxxviii, 67. Spiritus sanctus sine circumspici manu impositione, et sine baptismate, Comito, et centum xvii, 242; xviii, 301. Spiritus sancti viginti hominibus datus est, xxxii, 48. Spiritus sanctus per hominum ministerium, et sine hominum ministerio aliquando datus, xviii, 544, 545; xx, 391, 406, 409. Spiritus sanctus in sola Catholica datur, xxxi, 300. Extra Ecclesiam non habetur, xv, 399, 405. Neminem vivificat extra Ecclesiam, xi, 478. Spiritus sancti tanquam proprium opus est Ecclesie unitas, xviii, 316. Qui non coheret unitati Christi, Spiritum sanctum non habet, xvii, 332. Spiritum sanctum quisque tantum habet, quantum Ecclesiam diligit, xv, 363. Spiritus sanctus hoc est Ecclesie, quod anima corpori, xx, 400. Spiritum sanctum habent et heretici et perversi, si baptisma sine Spiritu sancto esse non possit; sed ad perniciem suam, non ad salutem, xxxi, 375. Spiritus sanctus septenario numero commendatur, xvii, 324, 325; xx, 410, 417. et sepe designatur, vii, 53. Spiritus sanctus assessor ac dux liberalitas, xvii, 139. Spiritus servitutis, et Spiritus libertatis idem est Spiritus, xix, 338. Per gratiam Dei spiritus hominis fit particeps Spiritus Dei, vi, 440.

Spiritus sancti accepti quæ alia et quæ iam signa, xvii, 312; xx, 399, 405, 408. Spiritum sanctum scire non possumus nisi sit in nobis, xvi, 175. Spiritum Dei nobis inesse cognoscimus ex dilectione justitie, ex integra et Catholica fide, xix, 322. Spiritus accepti indicium, ex infinis cordis medullis dicere Deo, *Patet, ibid.* 140. Spiritus sancti presentie effectus, charitatis, xxxi, 40. Sine Spiritu sancto nec Christum diligere, nec mandata ejus servare possumus, xvi, 171, 173. Spiritus novitas, xxxv, 481. Spiritus rectus quando et quomodo in anima instauratur, v, 311. Spiritus sanctus quomodo contristatur, v, 269. Spiritus *sanctus exangere*, quomodo intelligendum, xxxi, 478. Spiritus Dei si recedat, pondere suo Spiritus hominis revolvitur in carnem, xix, 138. Spiritus Dei, Spiritus charitatis; spiritus ejus mundi, spiritus ela-

tionis, xx, 490. Vox Spiritus quæ, xv, 87. Spiritus primitive quædam sunt, xxxviii, 92. Spiritus Dei qui est in nobis, etiam noster dicitur, vi, 440; xix, 347. Quando cum Spiritu Dei spiritus hominis cooperatur, tunc quod Deus jussit impletur, x, 33.

Spiritu Deo servire, xix, 435. Non in carne sed in spiritu esse, x, 322. Secundum spiritum quis ambulat, xxxv, 4. Spiritu duci, est spiritui concitare jubenti, non carni concupiscenti, xix, 268. Spiritu qui non dicuntur, sequitur ut carne ducantur, xvii, 133. Spiritus regit, caro regitur: nec spiritus bene regit, si non regatur, xix, 435. Spiritum suum qui sequitur, superbus est, xii, 389, 417. Spiritu suo pauperes, spiritu Dei divites beati sunt, xii, 389. Spiritus et cupiditatem regna describuntur, xxvii, 290. Spiritus et carnis pugna, xix, 395; xxvii, 392; xli, 456, 487. Spiritus pugnat contra carnem, non contraria natura est contra aliam naturam pugnat, sed tantquam in dono maritus et uxor, xix, 431. Spiritus pugna adversus carnem necessaria, xxxvii, 572.

Spiritus Dei nomine quid intelligitur, v, 121. An intelligendus Spiritus sanctus, xxxviii, 403. Spiritus Dei sine aditamento intelligitur bonus, *ibid.* 193, 195. Spiritus beati, donus Dei, xxv, 307. Colunæ cæli dicuntur, *ibid.* Vide ANGELI. Spiritus malus cur dicitur spiritus Domini, xxxviii, 201. Spiritus Dei secundum substantiam bonus, secundum ministerium malus dicitur, *ibid.* 193, 195. Spiritus Domini agit per bonos et malos, scientes et nescientes, quod agendum novit et statuit, vi, 604, 605. Spiritum malignum immitti a Deo non absurdum est, *ibid.* 593. Spiritus malignus non habet necesse potestatem nisi a Deo, xxxviii, 192, 201. Spiritus mali tantum nocere sinuntur, quantum Deus judicat, *ibid.* 214. Spiritibus malignis utitur Deus vel ad damnationem vel ad emendationem vel ad probationem, *ibid.* 201. Ad vindictam malorum, vel ad probationem honorum, *ibid.* 191. Spiritus maligni cuncto quodam sacrificio corporis Christi fugati, xv, 248. Spiritus immundi, demones mali, xi,

74. Spiritus immundus duobus modis dicitur, v, 123. Spiritus immundi vexatio, non peccati originalis, xxxv, 371. Spirituum rationalium concupisio alia voluntaria, alia penalis, xxxi, 233.

Spiritus generale anime nomen, xxxiv, 400. Spiritus anime ad idem sint, *ibid.* 399. Quid proprie in homine spiritus, *ibid.* 398. Spiritus etiam dicitur in Scripturis secundum quamdam distinctionem in ipsa una unitus hominis anima, xli, 334. Spiritus hominis quid, xxxiv, 400. Spiritus mentis quid, *ibid.* 398. Spiritum inter et mentem discerni, v, 577, 605. Spiritus sine corporebus cogitare carnali cogitatione difficultimum est, xxx, 393. Modus quo spiritus adherent corporibus, comprehendere non potest, vt, 181. Spiritus hominis qualis erit in celo, *ibid.* 296. Spiritus vite non tantum in hominibus, sed et in peccatoribus, vi, 119. Spiritus mundi, qui et rectores mundi, xii, 463. Spiritus hujus mundi facit superbos, xxi, 193. Spiritus hujus mundi, Spiritus superbius, xxxiii, 432. Spiritus, pro marito, xiv, 414.

Spirituale pluribus modis dicitur, v, 376. Spiritale non semper in laude ponitur, xvi, 38. Spirituala non capit carnalis, xxi, 397.

Spirituales, qui, xii, 415. Spirituales est, qui nec capitur temporalibus bonis, nec terretur temporalibus malis, xviii, 15. Spiritales non fiunt nisi per gratiam, xxxviii, 149; xli, 488 et seqq. Spiritus sanctus de animalibus facit spirituales, xx, 410. Spiritales non sunt sub lege, sed cum lege, xvii, 15. Quod spiritus facit adversus carnem, hoc spirituales adversus carnales, xxxii, 81. Idem carnalis simul et spirituales, xli, 303, 305. Spirituales homo etiam venundatus est sub peccato, xii, 342. *Vide HOMO.* Spiritales suo qui spirituales interitus vivunt, possunt cadere in tentatione, v, 369. Spiritales cum forte in aliquo delicto preoccupantur, reprimuntur in eis aliquantulum, non autem extinguuntur charitatis affectus; rursusque inardescens pristino curam restituitur, xxxi, 378. Spirituales si quid aliter sapient, id quod illis in charitatis flagrantia et unitate permanentibus Deus revelabit,

ibid. Bellum et arma spiritualia qualis, xxxi, 81. Spirituales persecutionem patiuntur a carnalibus, xi, 556; xii, 282. Spiritales inter se nullo modo dividuntur, e contra carnales, xi, 328. Omnes gentes spirituales subiectae, xvii, 193. Spirituales, sedes Dei dicitur, xiv, 181. Spirituales homo, major dicitur; carnalis autem, minor, quare, xii, 281. Spiritales, caeli, diei, et cervorum nomine designantur, ix, 477; xi, 186; xxi, 242. Spiritales per Jacob, rursus per Esau significantur, vi, 492. Spiritales mors ac resurrectio, xxi, 441. Spiritales sapere datur a Spiritu sancto, xvii, 169.

SPIRITAMIS, VI, 281.

SPLENDITERENS ponderator, xxxvii, 402, 406, 314. De splendenterente ponderatore quid sentiant Manichaei, *ibid.*, 516.

SPLENDIDUM diaconum in Catholica damnatum Pelagianus a se rebaptizatum presbyterum fecit, xxxii, 181. Obiecit pastora, horrendas eius insidias expertis, *ibid.* Thaumatonem Spiritualem in Gallia a fratris missum publice legendam proponit Fortunatus, xxxii, 481.

SPOILIA quae Christus detrahit diabolo devicto, quemam sint, ix, 376.

SPONDUS procurator Celsus, x, 3.

SPONSA Christi est Ecclesia quam suo sanguine redemit, et cui pignus dedit Spiritum sanctum; et est etiam caro humana quam assumpsit in utero Virginis et quam tradidit pro Ecclesia, xv, 28. Christum cum audis, non sponsam a sponsa separare, viii, 20. Sponsa Christi omnes electi, viae Ecclesia, *ibid.*, 284, 308, 312. Sponsae virginis casitas corruptiorum, quomodo fides Ecclesiae violatur, xv, 29.

SPONSUS noster fidem amavit, ut pulchram faceret, x, 436. Sponsus videtur matrem de qua processit non agnoscere certi sacramenti gratia, xv, 29. Quam imminuit adullerem, et sponsum excludit, *ibid.*, 30. Sponsus obvium ire quid sit, xviii, 301. Sponsus Christus toto corde amandus, xxvi, 332.

SPURUS MALLUS, quis tempore famis frumenta largitus est plebi, crimen affectati regni incurrit, et ob hoc occisus, ix, 189.

SPURUS Christus pollutus, cibus et eradicatus, xxiii, 221.

SPURUS et habitus inultus in professione Christianitatis jactantur causa esse potest, xiv, 238.

STABULABILE mulieres in Italia, quas homines in jumentis vertisse ferebant, lii, 454.

STATER est genus ponderis, xii, 300.

STATUUS deus, ii, 139.

STATU PERMANENTIUM significat, xii, 531.

STATIONARIUS quis, x, 382.

STATUS poeta. Caecilius Statius poeta comicus natione Gallus, Enni contubernalis fuit. Apud Augustinum, dicitur in utraque pagina Caecilius, xi, 71, 75.

STATUS erecta expectat spem repasitum sibi in caelo; maxime si pignorat thesaurum suum, quo sequitur cor ejus, ix, 341.

STATUS hominum triplex, x, 515; xii, 211.

STELLE secundum Platonem immortales naturae non sunt, sed Dei coelestis, xx, 242, 246. Habent suam annuam intellectuales, et sunt dii, *ibid.*, 241, 242. Stelle quaedam deorum nominibus appellantur, xi, 328. Stellarum quarundam praeter cetera factitia divinitas expellitur, *ibid.*, 328, 329. Stellae conventionales sunt, cum deorum nominibus vocantur, x, 373.

Stellis subjectae esse valentiores, impium est dicere, ix, 430. Stellarum fatum firmitum, xx, 22, 56, 62. Sublata stellarum nullius hominis generis pollutio, xxviii, 241. Stelle omnes non ad deo vero casantur in novissimo iudicio, ix, 435. Stelle solitaria noctis sunt, xxv, 406. Christo injuriam fieri putabant Manichaei, quia stella eum natum demonstrasse dicebantur, xxviii, 240, 241. Stella quae videtur Magi Christo non ad deum referuntur, *ibid.*, 241. Non ex illis erit familia labor, *ibid.*, 241. Non ex illis erit quae ab initio creatae sunt, *ibid.*

Stellarum nomine varii Spiritus sancti domus designantur, xii, 262. Stelle quae a Deo numerati dicuntur sunt electi, illi supernumerarii sui, *ibid.*, 504, 306. Stelle sunt quaedam lumina in Ecclesia consolantia noctem nostram, *ibid.*, 504.

Stella de caelo fulgens natum Deum ostendit, xxiii, 98. *Vide* EPIPHANIA. Stella nomine Maria designatur, xxxv, 202. Stella dicitur, Christum Magi adorant, et per aliam viam revertuntur, *ibid.*, 205; 206; Magi ad Christum stella nova ducti, *ibid.*, 215.

STEPHANUS, xxvii, 143. Corona dicitur, ix, 60; xii, 123. Stephanus inter diaconos primus, xxxi, 136. An Christo vivens adhuc esset, in quaestione ad sum conversus sit, incertum, *ibid.*, 139. Stephanus simplex erat et fervens, xvi, 464. Stephanus anabat a quibus occidebatur, quia et pro ipsis moriebatur, xvi, 508. Stephanus lapidatur, xviii, 484; xx, 471. Stephanus charitatis erga lapidatores suos, xviii, 91. Stephanus mitis cum lapidaretur, assidue dum audiret, xxi, 217. Stephanus sevit et diligit, xviii, 91. Quasi odit, quasi sevit, lingua elamit, cor amat, xii, 217; xxi, 430. Stephanus enim flexo orat pro inimicis, xviii, 92. Stephanus cur pro se stans, pro inimicis non flexo orat, xviii, 92; xxi, 131, 132, 140, 148. Stephanus consertus noster, non pro Deo colendus, xxi, 449, 450. Stephani orationes multa impetrant, non omnia, *ibid.*, 149. Stephani orationi debetur conversio Pauli, xii, 440; xxvii, 29, 30. *Vide* EPIPHANIA.

STEPHANUS corpus devotio, ix, 237.

STEPHANUS, 143, 148, 149. *Vide* INSPER NATUM (4) *voluntas* iv, 514. Alare Deo erectum super ejus reliquias, xxi, 143. Stephani memoria Hippone-regio, iv, 253, 254, 255. Extra basilicam erat, *ibid.*, 257. Quot et quanta miracula facta sunt ad memoriam Stephani, quae sunt Hippone, et Clusae, et Uzeli, iv, 254; xxi, 154, 457. Stephani reliquiae in memoriam ad aquas Tiliianae allatae, iv, 250. Sancti Stephani memoriam Possidius episcopus Calanan adexit, *ibid.*, Calanae opululentioe sancti Stephani vocatris Eusebiius presbyter a cubito sanatus et postea suscitatus, *ibid.*, Marcialis ad idem conversus, *ibid.*, 251. Podagri loco sanati per reliquias sancti Stephani, *ibid.*

Stephani memoria quia occasione apud Anconam ante corporis ejus detectionem extracta, xxi, 156. In nulla miranda per eum Dominus operatur, *ibid.*, 154, 155, 456. Stephani reliquias portant se-

cum Gallia et Simplicioli, xxi, 183. Mulier caeca sanata est per reliquias sancti Stephani, xv, 230. Predica a Stephano facta, sed per nomen Christi, xxi, 137, 147. Parvulo extinto vita per ipsius oratione reddita, in sacramenta periret, *ibid.*, 159. Puella vite reddita ad memoriam ejusdem sancti Stephani quae est Hippone, iv, 252. Per vite resuscitatio ad nomen sancti Stephani quae est in ecclesia Auduri, *ibid.*, 251, 252. Filius quoque Irenaei, sancti Stephani oleo perunctus revixit, *ibid.*, Lucillus episcopus a fistula sanatus per reliquias sancti Stephani, *ibid.*, 250. Item infantulus Eleusius, sancti Stephani oleo perunctus, revixit, *ibid.*, 243. Nunc innotuit item ad memoriam sancti Stephani ad vitam revocata, *ibid.*, Labelis de homine sanato per orationes Stephani, xii, 152, 153.

STEPHANUS Romanae Ecclesiae episcopus quid de baptismo haereticorum sentiret, xxxi, 373. Baptizatum Christi in milio terendum esse censent, xxxiii, 22, 250. Absolutiois putavit quid de suscipiendis haereticis pri-cam consuetudinem convellere conarentur, xxxi, 376. Episcopatum ejus illibatim custodiantur Donatistae, xxxiii, 22.

STRECES vel Stephani agricola perissimus invenit et fimo animalium agri fecundabatur, vii, 451.

STRACUS a Storce agricola perissimo sine dictum, vii, 451.

STRUCIUS deus quem antiqui Romani colendum censuerunt, xxxviii, 202.

STRUCIUS causa dicitur in malis, xxxv, 201. Struciatem non filiorum, sed fructum in arboris Christi malis, vii, 22.

STRUCIORES, xxxix, 28, 119.

STRZELAS novus rex Argivorum in decem numerum relatus, vii, 429.

STRIGATI, dicitur nota quaedam pennis serpillum, xxi, 148. Signata Apostolus voluit appellari, quasi nota pernam de persecutionibus quas patiebatur, *ibid.*, 148, 149.

STRILICONI ascribuntur leges filii Theodosii, adversus haereticos et Molobratas, xxxix, 232.

STRIGATA dea sine dicta a stimulis quibus homo impellitur ad nimium actum, ii, 183, 187.

STIMULUS carnis Apostolo datus, *xxi*, 348.
 STIPENDIARI provinciales, *xxv*, 337.
 STIPENDIUM, quod pro opere militie debium redditur, *xxvi*, 367.
 STIPES cur non beneficii Deus, *v*, 147.
 STOICÆ, Manicheus, et Hispana Præclitanti heresæ à propria Dei substantia animas esse dicunt, *xi*, 320, 328. Stoici, soli sapientiam scientiam attribuant, *xxv*, 429. Stoici falluntur dum dicunt hominem non habere sapientiam, nisi in ea perfectus sit, *xi*, 333. Stoici verbo tantum negant passiones cadere in sapientem, *ii*, 418. Stoici non omnem perturbationem ab animo excludunt sapientis, *vi*, 130. Misericordiam in vitio ponunt, *xxxix*, 290, 297. Stoicorum error circa mala hujus vite, *iv*, 17, 18. Stoici ponentes summum bonum in animo, magis à carne quam a corpore animo avertebant, *xxxix*, 373. Stoicorum opinio de beata vita, *xix*, 259, 393. rejicitur, *ibid.* 263, 323. Stoici paria omnia peccata esse contendunt, *xxvi*, 305. Negatur Catholicis, *xi*, 348. Stoicorum doctrina de peccatorum æqualitate refellitur, *xxxix*, 294, 296. Stoicorum non timere ac non dolere irridetur, *xxi*, 281. Stoici secundum carnem vivere censendi sunt, *ii*, 138, 139. Stoici maxime dialectici, *xxxix*, 314, 316, 321. Non tam de rebus quam de verbis disputant, *ii*, 173. Magis de verborum quam de rerum advertebat colligunt, *xxxix*, 314. Stoicorum jam nec scienti ceteris, *xxxix*, 369. Stoicus philosophus in tempestatis periculo expallescens, *ii*, 419.
 STROBILIFEROS quoniam nonnulli infantes facit, *xxxix*, 11.
 STROBILIFERUS fundus, *xxxix*, 23.
 STYLATAM magnam ad patriam se ipsum Christus facit, *xvii*, 262.
 STYATO Peripateticus, *ii*, 209.
 STYATON diaconus, *xxxix*, 83, 84, 109. Au traditor, *ibid.* 84, 110.
 STREPERE celebratio, *xx*, 51. Streperum loco dande elemosynæ, *ibid.* 51, 52.
 STREPTA dea que strenuum facit, *ii*, 182, 187.
 STRUTIO. Assulle de ossibus struthionum in digitis, genus superstitionis, *iv*, 481.
 STRUBERA quid sit, *xxx*, 429. Studentis amor, non est amor ejus rei quam nescit, *ibid.* 430, 433, 434, 435.
 STRUDIOSUS quis vocandus est, *xxvii*, 26, 27. Studiosus in quo differt à crinose, *ibid.*
 STRUDIVUM. Quibus discipulis, scientiis, scribis, et quo modo vacandum, *iv*, 505. Tractandis curiosis questionibus tempus esse non debet is, qui sum saluti et Ecclesie utilitati studere debet, *v*, 205, 216. In studiis omnium scientiarum tenendum, ne quid nimis, *iv*, 505. Studium litterarum profanarum quam negligenter Romæ et in Africa laudatur, *xxxix*, 366. Quam debebat episcopus, *ibid.* Non damnatur prosum ab Augustino in adolescente, *ibid.* 363. Quod Carthaginiensis rhetores curiosas quasdam questiones non attingant, approbatur ab Augustino, *ibid.* 367. Studia sua imperat Augustinus populo Dei, nec alia vacare potest, *ibid.* 46. Quo sine viri litteris dedit laudem humanam requirere possunt, *ibid.* 363. Oratio ante studium præmittenda, *i*, 38. Studia quorumque dicentium ad laborem in penam homini inunctum pertinet, *xxxvii*, 543. Studia dicentium quomodo accendantur, *xxx*, 430, 431, 432. Tranquillitas animi studentis necessaria, *i*, 316. Studium hominis non incipit sine gratia, *xxxiv*, 463.
 STULTITIA, tenebræ mentis, *i*, 181, *xviii*, 273; *xxvii*, 409. Stultitia tenebris comparatur, *xi*, 353. Stultitia vera et falsa sapientia, *xxx*, 384. Stultitia est rerum appetendum et vitandorum vitiosa ignorantia, *xvii*, 408. Stultitia omnia animi vi complectitur, *i*, 135. Stultitia maximum vitiorum, *xxvii*, 407. Stultitia et puerilis vanitas, peccati originalis effectus, *xxxv*, 375. Stultitia vitam stultorum judicio miserum, *i*, 36. Nulla alia miserum est quam stultitia, *xxxvii*, 257. Stultitiam inter et sapientiam, in nulla alia affectio media esse possit, *xii*, 473. Aliquid medium inter stultitiam et sapientiam reperitur, *xxvii*, 407, 408, 409, 410. Exemplo parvulorum explicatur, *xii*, 474. Stultus est in quo mens summam

potestatem non habet, *xxvii*, 289. Discrimen stulti et sapientis, *ibid.* 289, 290. Stultus omnis peccat, nisi in his factis, in quibus sapienti obtemperaverit, *xxxix*, 32. Stultum te die, sed die illius, et sapiens eris, *xviii*, 272, 273.
 STURON quidam longe à sanitate, quo quis tanto insensibilior, quanto pejor, *viii*, 347.
 STURURUM quod sine peccato proprio non valet evitari, præter culpam est patientis, *ii*, 308.
 SUAVITAS gratia Dei expletanda, ut contentatur dulcedo iniquitatis, *xxx*, 294. Amor temporalium rerum non expugnaretur, nisi aliqua suavitate aternarum, *i*, 316. Suavitatem dat Deus ut bonum vere bene, hoc est non nulli carnalis formidæ, sed boni spiritalis delectatione faciamus, *xi*, 491. Suavitatem nisi prior det Dominus, terra nostra non habet nisi sterilitatem, *xix*, 142. *Vide* DULCEDO, GRATIA.
 SUBRACIO ex Augustini monasterio, *xxi*, 361.
 SUBRACIATE civitates in victoria Sylana, *ii*, 158.
 SUBRACIATE, *ii*, 297.
 SUBRACIATE superiori, qui vult sibi subijci quod est inferius se, *xii*, 431.
 SUBRACIATE quando aliorum, tanto periculiosior, *xii*, 299.
 SUBRACIATE in diocesi Hipponensi, *xxxix*, 15.
 SUBRACIATE, *iii*, 279, 280.
 SUBRACIATE de quibus rebus recte intelligitur, *xxx*, 382.
 SUBRACIATE quid, *vi*, 243. Substantia est que veteribus naturalis vocabatur, *xxvii*, 344. Substantia quælibet 1° est; 2° est hoc vel illud; 3° in eo quod est, manet quantum potest, *xxxviii*, 278. Substantia aliqua esse est, *ix*, 314. Quod nulla substantia est, nihil omnino est, *ibid.* In substantia aliqua prosum aliquid nihilum predicatur, nihilissimum est, *xxxix*, 337. Substantia duæ, una bona, altera mala, secundum errorem Manichei, *xxxvii*, 121. Substantie duæ sibi contrariæ, Manicheorum figmentum, *xxxvii*, 193. Substantie non per se, sed per qualitates, sibi sunt contrariæ, *xxxviii*, 331. Nulla substantia malum est, *xxx*, 82. *Vide* NATURA.

Substantia improprie de Deo dicitur, *xxx*, 382. Græcis idem est, quod nobis persona, *ibid.* 381. Pro divitis ponitur, *ix*, 313.
 SUBSTRINERE Deus ad hoc differt, ut dulces sit quod subvenit, *ibid.* 323.
 SUBSTRALARUM feminarum Martyrum solemnitas, *xii*, 269.
 SUCCISSIO etiam justa possidens res alienas, si eas concupiscebat, damnatur, *xvii*, 290.
 SUCCISSUS ab Abhir Germaniciana, *xxxix*, 404.
 SUCCISSORIA quid sit, *xxxix*, 275; *xxxv*, 155, 316, 318. Succissoria sibi de foliis ficulnæ, non vestimenta fecerunt primi parentes, *xxxix*, 275.
 SUDON Christi sanguineus quid significat, *xii*, 329.
 SUDOR, *xxxix*, 410.
 SUFFETIA civitas Africana, *xxxix*, 409.
 SUFFETIANI sexaginta Martyres invocant, ut sibi Hercules redderetur, *xxxviii*, 472.
 SUFFETIANUM nos deceter velle, *xxxix*, 473.
 SUFFETIUM Deo bona voluntas, quo nihil facilius, *xviii*, 286. Sufficit nobis solus Deus, *xxx*, 321; *xx*, 378; *xxi*, 183. Quod sufficit ei, cui non sufficit Deus, *xviii*, 437, 576. Sufficit una, ut sufficit, *vii*, 349.
 SUFFOCATA. Præceptum non inaudiendo de suffocatis quod edocet, *xxxviii*, 333.
 SUFFRAGIA iustorum aliis hominibus professe nocerunt Pagani, *iv*, 225. Quibusdam proferunt in iudicio, *ibid.*
 SUGGESTIO prima per caput respiciens designatur, *xi*, 171. Suggestionem sequitur delectatio, delectationem consensus vel resistantia, *xii*, 430. Suggestionis quomodo cogitationibus humanis misceratur. Inerat homo, *xvi*, 98. Suggestionis alia bona sunt, alia mala, *ibid.* 150. Suggestio diaboli spiritaliter fit, *ibid.* 97.
 SULETICÆ, *xxxix*, 400, 431, 463.
 SUMMUS deus cum doctrina fulmina tribulant veteris Romani, *ii*, 198.
 SUMMUS hominum æterna vita, summum malum æterna mors, *iv*, 14. *Vide* POSTUM. BRADIVDO.

potestatem non habet, *xxvii*, 289. Discrimen stulti et sapientis, *ibid.* 289, 290. Stultus omnis peccat, nisi in his factis, in quibus sapienti obtemperaverit, *xxxix*, 32. Stultum te die, sed die illius, et sapiens eris, *xviii*, 272, 273.
 STURON quidam longe à sanitate, quo quis tanto insensibilior, quanto pejor, *viii*, 347.
 STURURUM quod sine peccato proprio non valet evitari, præter culpam est patientis, *ii*, 308.
 SUAVITAS gratia Dei expletanda, ut contentatur dulcedo iniquitatis, *xxx*, 294. Amor temporalium rerum non expugnaretur, nisi aliqua suavitate aternarum, *i*, 316. Suavitatem dat Deus ut bonum vere bene, hoc est non nulli carnalis formidæ, sed boni spiritalis delectatione faciamus, *xi*, 491. Suavitatem nisi prior det Dominus, terra nostra non habet nisi sterilitatem, *xix*, 142. *Vide* DULCEDO, GRATIA.
 SUBRACIO ex Augustini monasterio, *xxi*, 361.
 SUBRACIATE civitates in victoria Sylana, *ii*, 158.
 SUBRACIATE, *ii*, 297.
 SUBRACIATE superiori, qui vult sibi subijci quod est inferius se, *xii*, 431.
 SUBRACIATE quando aliorum, tanto periculiosior, *xii*, 299.
 SUBRACIATE in diocesi Hipponensi, *xxxix*, 15.
 SUBRACIATE, *iii*, 279, 280.
 SUBRACIATE de quibus rebus recte intelligitur, *xxx*, 382.
 SUBRACIATE quid, *vi*, 243. Substantia est que veteribus naturalis vocabatur, *xxvii*, 344. Substantia quælibet 1° est; 2° est hoc vel illud; 3° in eo quod est, manet quantum potest, *xxxviii*, 278. Substantia aliqua esse est, *ix*, 314. Quod nulla substantia est, nihil omnino est, *ibid.* In substantia aliqua prosum aliquid nihilum predicatur, nihilissimum est, *xxxix*, 337. Substantia duæ, una bona, altera mala, secundum errorem Manichei, *xxxvii*, 121. Substantie duæ sibi contrariæ, Manicheorum figmentum, *xxxvii*, 193. Substantie non per se, sed per qualitates, sibi sunt contrariæ, *xxxviii*, 331. Nulla substantia malum est, *xxx*, 82. *Vide* NATURA.

SUPERBICULI, XXI, 261.

Superbi caput nostrum esse aliquid dicitur, cuius maximam curam gerimus, vii, 19.

Superbia non est vitium dantis potestatem, vel ipsius etiam potestatis, sed animae perverse avaritiae potestatum suarum; potestatis iussione contenta, excellit proprie, v, 329; xxi, 342. Superbia est videtur velle quod non est, xxvii, 456. Superbia omnis proprius suis et quasi privatis delectatur, xi, 53, 59. Superbia, inimici, xxi, 13. Non plenus esset, non infaretur, x, 438. Primum et maximum vitium timoris, ad finium sui potestate velle uti, v, 413. Superbia propositum non vult habere, nec Deum, xi, 325. Perverse Deum laetatur, iv, 35. Qui sibi sufficere diligit, minus est, dum ab illo qui vere sufficitur, dicitur, vi, 189. Superbia nihil propinquat, *ibid.* 188.

Superbiae origo, xxvii, 463. Superbia unde oritur, xxxiii, 419. Quomodo ab illa tententur, xxv, 276. Superbia quam occulte insidietur, xxxiii, 509. Superbia est terrena felicitatis, nec dititiae, xii, 277. Superbia nihil colligitur divitiis, xii, 504. Superbia, vernis divitiarum, xvii, 296, 463; xxvii, 238. Elatio magis tenet irrepere, xii, 60. Superbia amplius amplioribus insidietur, xxv, 308. Superbiae egressus descriptio, i, 307, 308.

Superbia princeps omnium peccatorum, xxvii, 277. Caput omnium malorum, v, 530. primum peccatum, vii, 264; ix, 48. delictum magnum, et caput atque causa omnium delictorum, vii, 275. Unum ex tribus vitiorum generalibus, quibus comprehendantur omnia peccata, *ibid.* 105, 106. Superbia omnium vitiorum causa, xxxiii, 320. omnis peccati initium, i, 307. quomodo, xxxii, 308. Non omne peccatum, superbia, *ibid.* Superbia in vitis prior est, xxi, 342. Superbia quantum malum, ix, 84. Nihil eo vitio inimitis, i, 36.

Superbiae effectus, i, 317; xxi, 335. Hoc vitio facta est apostasia a Deo, vii,

276. Superbia diaboli, ix, 84; xii, 32. Superbia diabolum deiecit et subsequente invidentia hominem stantem unde ipse cecidit, inde subvertit, xxxiii, 508. Superbia initium peccati Adae, vii, 187. Superbia Adae, ix, 401. Non perisset homo, nisi superbia tumisset, xxi, 34. Superbia facit ut homo lesus vindicari velit, *ibid.* 32. Superbia laesi sumus; ut ad istam mortalitatem perveniremus, vii, 53. Per superbiam perit homo a via iusta, xxxiii, 510. Superbia causa exaltationis Iohannis, xvii, 83, 84, 87. Superbiae sine merito exacerbat Iudaei, xii, 313. Superbia idololatricae fons, ix, 45. aliorumque peccatorum, *ibid.* 46. mater omnium haereticorum, xviii, 19; xxvii, 461. Perit discussionem, xviii, 19. Contentiosis et humanae laudis appetitus mater est, xxxvii, 307. Vitiis diabolica, superbia et invidiosa, xii, 131. Superbia mater est invidia, xi, 16; xii, 214; xxi, 335, 342; xxv, 308; xxvii, 415; xi, 48. Eius comes invidia, ix, 84. Superbia a nimium impedimentum ne inhaeratur Deo, xxx, 586. Superbia a Deo receditur, xxxvii, 419. Pea superbiae dicitur, quo recedunt a Deo, vii, 35. Quantum superbum carnis animis, laetum laetum a Deo, x, 391. Per superbiam recessimus a Deo, redire ad eum nisi per humilitatem non possumus, vii, 511. Ad ruminam non potest pervenire nisi superbia, xii, 7. Superbia prohibet a fide in Christum, xxi, 5, 267. Superbia pellitur homo in tenebras suas, xxxiii, 420. Superbia aures cordis obstruit, xxxv, 57. Superbia et charitatis eodem extrinsecus effecta, xvi, 353. Superbia extinguit charitatem, *ibid.* 453. Superbia Christi discipulum esse impedit, vel non paravit, ii, 305, 306. Non dicit esse de corrupto capitis humilis, qui vult esse superbius, xxi, 346. Superbia vana gradulatae presumes, non sicut hominem ambulare per aeternam viam, et intrare per angustum portam, xi, 325. Per superbiam miseris cordis medicina respuitur, xxvii, 377. Superbia cur virginitatis periculosissima, i, xxxi, 329. Nihil sic iniquitatis perfectionem sicut superbia, ix, 84, 85. Superbia causa cur iam molestum sit obedire iustitiae, xxxvii, 363. Unde vult eminare super-

bia inde in angustias contrahitur, v, 530. Superbia fermentum massam corrumpens, xxxi, 200. Superbia cathedra proleptice dicitur, vii, 113. Superbia stupor dicitur, xxi, 30, 40.

Superbiae morbus quam periculosus, xxi, 484. Superbiae poculo mors totius propinata atque transiitusa est, xxvi, 314. Fallax infirmorum est magnitudo que sibi mentem possederit, erigendo deiecit, infando excausat, distendendo dissipat; xxi, 335. Vixit humana superbia se ipsam decepta, xxvii, 35. Superbia, caput serpentis, viii, 55. Caput circuitus nam aggreditur Apostolus illa loca, *Quid habes quod non accepisti*, xxxvii, 64. Contra superbiam imprimis vigilandum, xxxvii, 364. Alia quaecumque iniquitas in malis operibus exerceat ut fiant; superbia vero etiam bonis operibus insidietur, ut peccati, xii, 184. Vitiis operata in peccatis, superbia crocitant in recte facienda timenda est, ix, 85; xxxvii, 505, 506, 508, 510; xxxix, 377. Superbia caput erigit ex leuita, qua devota superbia laetatur homo, xxxvii, 505. Superbia cavenda est devota cupiditate peccati humilioribus, xxxviii, 25. Superbia tanto plus suggerit, quanto magis vii capitalibus caeteris cesserit, xxxv, 392. Tanto quanto cavet ne superbia decipiat, quanto sanctius aliquid proficitur, xxv, 333. Superbia primum peccatum, et ultimum redemptum ad Deum, vii, 204. Superbiae periculum, xxxv, 265. Unde illud primum, *ibid.*

Superbiae tumor qua medicina sanatur, xi, 417. Superborum elationem nec ipsa humilitas mortalitatis edomant, *ibid.* 420. Superbia humana per humilitatem Dei arguitur, xxvi, 169. Adversus superbiam divina medicina, xxxii, 839. Superbiam nostram Christus humilitate sua curat, xv, 291. Humilitate sua deiecit, ii, 492. Humilitate sua sanat, xxx, 526. Propter magnum superbiam peccatum Deus humilia venit, vii, 276, 311. Exaltari vis? Illi te subde, qui non potest tantum pressari, vii, 20. Superbia hominem non inerat, ut eum non possit nisi humilioribus sublevare, divina, ix, 18. Magna contra superbiam medicina Deus homo, xxvii, 338. Que superbia sanari

potest, si humilitate Filii Dei non sanatur? xxvii, 190. Jam tandem erubescat homo esse superbus, propter quem factus est humilis Deus, vii, 276. Superbia cecidimus, et facientes magis intumescimus, xi, 417. Superbiam nostram domat Deus per vilissimum revalorum, xxi, 396. Superbiae causa cur tardius in aliquibus vitiis sanctus sinus sanat, Deus, xxxvii, 264. In quibusdam etiam iustus suos, quoniam adhuc extolli possunt, non adjuvat ad perficiendum iustitiam, *ibid.* 409. Describit aliquantulum Deus, ne superbius, *ibid.* 308. Superbiam ipsam cur Deus non cito sanat, *ibid.* 308. Quoniam ipsam summam elatio prima deiecerit, tamen summus medicus, de Angelo Satanae, adhibuit contra elationis vitium, salubre, quoniam modestum, modestum, xxxv, 25. Superbia vixit, nonum quod non curatur nisi veneno, xix, 397. Unde diabolica eiecit, inde deiecit, *ibid.* Extrema superbiae umbra, alterius vite meritis absorbetur, xxxviii, 505. Superbiam monochorus significat, vii, 109. Superbia Pharisaei, vii, 448, 449; viii, 204. Superbia, spiritus huius mundi, xxxvii, 432. Neque gloriatur in homine, ac per hunc nec in se, xxvi, 168. Superbia qua quis se praefert alteri, quomodo domandi, xxxviii, 114.

Superbus est, in quo vivit spiritus suus, xii, 417. et qui spiritum suum sequitur, *ibid.* 389. Superbus est angelus, cum se ipso sibi quos suo homo gaudet, xxxix, 371. Quare hie peccet, *ibid.* 372. Fit miris modis, ut de falsa humilitate magis quis infletur, quam si aperiatur superbiore, x, 188. Superbi sibi placeant appellatur in Scriptura, i, 188. Superbia animae in conspectu hominum vult placere, vii, 277. Superbi blanditur, sevit amori, xvi, 354. Superbus omnis, cum vult videri quoniam non est, factus est, xii, 34, 347. Superbus est, qui in se vult laudari, vii, 323. Laudando te bonum, his malis, in bonum superbia, *ibid.* 297. Sanctum se dicere, non est tata superbia elati, sed confusio, non Deum, x, 326. Superbus est, qui aut non peccata sua confitetur, aut quae videtur habere bona, sibi arrogat, aut

qui etsi bona quae faciit Deo tribuat, extolli se tamen super alios qui illa non faciunt, x, 387, 388. Superbus suam amantemque defendere, non quia vera est, sed quia sua est, xxv, 351. Superbi habent sursum cor, sed contra Dominum, xvii, 385. Superbi se volunt pro Christo aliorum, xx, 48. Superbia superborum affectio, xxvii, 376. Superbus propria quadam nota peccator, viii, 153. Superbi casus, unde, xxv, 79. Superbo eo ipso quod se altum putat, caecit, x, 390. Ubi superbis de Dei dono, ibi quod acciperis perdis, xix, 129. Superbi a diabolis nominati superbo per superitiam tenebat, x, 220. Superitiam quoniamque diaboli fecerit, vincit, xvi, 536. Tanto Deus a te erit alior quanto tu clatior, xii, 296. Ergitur superbus, meriti illum Deus, x, 391. Altus est Deus, non in te habitat si altus esse volueris, x, 369. In culmine qui stat deorsum ab eo aqua grauit, xii, 389. Propinquat Deus trilulanti et confidenti, qui deseruit superbientem, xvi, 380, 449. Qui non superbe sapient, in Deo pauperes sunt, x, 185. *Vide HUMILITAS, PAUPERES.*

Superbis approbato Deus resitat, xii, 248. Regula iuris diuini est, ut qui se exaltat humilietur, xii, 450. Superbis resistere etiam homines in laudibus ponunt, ii, 4. Superborum capita calcet Christus, x, 399. Qui delit humili, auferit superbo, vii, 328; xii, 322. Superbis abscondunt mysteria, xviii, 278. Superbis, a diabolulatu Christi impulsus, xviii, 286. Superbis amittit quod impetrat humilis, xvii, 289. Superbi mortales de diabolo debent erubescere, iei enim, etsi superbus, tamen immortalis est, xviii, 326. Superbis utile est actus manifestusque concludi, xxxix, 117, et cadere in manifestum peccatum, xii, 190. Superbi infirmantur, ut perfriciantur, vi, 485. Nihil tam indignum misericordia, quam superbus miser, xxvii, 377. Superbis Christus est lapis offensionis, xix, 443, 446. Sacramentum corporis Christi longe est a cordibus sapientum superborum, xi, 321. Superbi non amantur a Christo, xv, 19. Anime extollenti se demonstrandum fuit, quomodo bene se habeat

facta natura, si ea faciente recesserit, v, 520. Continens, ne aliquando superbiat cogitare debet, quid sibi desit, non quid adsit, xxi, 342. Contra continentes superbo, *ibid.*, 344. Coniugatus humilis, melior continente superbo, *ibid.*, 341. Cum superbis quomodo non conuersendum, cum quibus Christus manducare dignatus est, xi, 15.

Superbi fumo comparantur, xviii, 278. Cur fumo comparantur, xxviii, 218. Superbi defendentes peccata sua fumo comparati, xvii, 361. Superbi corpus diaboli vocantur, xii, 344. Superbi, etsi alti sunt, quia fumus evanescent, x, 357. Superbi lenius comparantur, v, 381. Superbi more aivis congelascunt et cadunt, vii, 92. Superbus homo gladio proprio occisus, xix, 295. Superbi gigantes vocantur, x, 242. falsi iusti, xii, 341. Per montes figurantur, x, 455; xii, 439. Superbi lenitate sunt, vii, 91. Per nomologia novum oves in deserto relictas, et per novem drachmas significantur, xiv, 327. Superborum (haereticorum) inquietudinem significaverunt musca sub quibus magi Pharaonis defecerant, xxxviii, 518.

SUPERFLUUM est, quod nec prodest, nec nocet, xvii, 97. Superflua non nocent, axioma jurisprudentum, ii, 202. Superflua multa habent, qui nominis necessaria tenent, xiii, 47. Inania si querimus, nihil sufficit, *ibid.*, 48. Quere quod sufficit operi Dei, non quod sufficit cupiditati tuae, *ibid.* Inter superflua quid numerandum, xxvii, 246. Superflua gravant, non sublevant; onerant, non liberant, xviii, 415. Superflua eroganda pauperibus, xvi, 51. Superflua divitum, necessaria sunt pauperum, xvii, 18; xvii, 507; xviii, 234. Superflua cum possidentur, ultima nominantur, xii, 18. Superflua sua non tribuere possidentur simile est fraudi, xx, 81. Superflua vide qui remaneant, ne forte cum servas unde vivas, colligas unde moriaris, xviii, 580. Capillus superflua significantur, xvi, 51.

SUPERBOS. Formam dotes, quae xxvii, 335. Moxe discretio, *ibid.*, 538. Superiores seu prelati, quomodo gerere se debent dum amantur, timentur,

tur, laudantur, ne in superbia vitium cadant, xxv, 275. Timere velle ab hominibus, non propter Deum, feda est iactantia, *ibid.*, 274. Superiori se subjicit, qui suis subijci vult quod est inferioris, xii, 431. Superioritas, etsi ita administretur ut deceat, indecenter tamen appellatur, iv, 49.

SUPERBUS centurio, xxxii, 449; xxxix, 142.

SUPERSTITIO varia genera, v, 481. Superstitio nota in quo sit, in quo vera religio, xxxix, 265. Dies observare ad aliquid inchoandum, grande peccatum, xxvi, 431. Superstitio pluviae comparatur, xiv, 277. Superstitio Gentilium sylvia facta erat omnis terra, x, 444. Superstitiosus quomodo versus Deus subvertit, ii, 208.

SUPERSTITIOSUS est quidquid insitutum est ab hominibus ad faciendam et colendam idola, vel creaturam tanquam Deum; et ad consultationes et pacta quaedam significationum cum demonibus placita atque foederata, iv, 481. Superstitiosus quomodo deviantur, ii, 208. Quis differat a religiosis, *ibid.*, 295. Lepidum Catonis responsum superstitioso, iv, 482.

SUPPLANTARE gressus est impedire in via Dei, ut illud quod rectum intendebat, lineret aut labatur de via, aut cadat in via, aut recessit vel remaneat in via, aut retro revertatur unde venerat, xii, 341.

SUPPLICEM nullam speras, et cui dare non potes quod petieris, non cum speras, etc., xi, 120.

SUPPLICEM iuste peccatoribus infligitur, xxvii, 374. *Vide POSCA.* Supplicia utiliter erga nos deventuram, xi, 218. Supplicia terrent, quoniam praemia non invitant, viii, 409. Supplicium hoc vident, optus esse damnantis, sed vere malum damnati, xxxvii, 358. Supplicia diuturnissima ad debet respondere diuturnitati delicti, xv, 182.

SURATUS cordis est humilium vanitas, xxv, 77.

SURDOS et mutos Mediolani motibus corporis verborum vice utens, i, 273.

SURSUM nihil est aut deorsum in universo, xxxviii, 13. Sursum cor, xvii, 288; xviii, 164, 381; xxi, 267;

xxvi, 353. Sursum corda. Gratias agimus Domino Deo nostro. Dignum et iustum est, xxxiii, 427; xxxvi, 136. Sursum corda non sine causa audiatur, viii, 439; xiii, 50. Sursum cor levetur, ne patresset in terra, xiii, 50. Sursum cor habe, corde precede, quod sequaris corpore, xii, 222.

SUSANNA eorum tacebat, corde clamabat, xii, 287. Susanna casta pro pudicitia conjugali usque ad periculum moris accessiva, xxiv, 195. Labis immoils clamabat, xix, 339. Susanna, quia liberata est, non major est sine felicitate, xxi, 243. Susanna exemplum pudicitiae conjugalis, *ibid.*, 241. Susanna cum Josepho comparatur, *ibid.*, 144. Susanna falsis testibus jejuno suo absoluta est, xxxii, 330.

SUSCEPTOR Deus agrotorum et infirmorum, viii, 328.

SUSCIPERE, i, 189. Suscipi honorum dare solent patronis, *ibid.*, 180.

SUSCIPERE. Jesum in cor, xix, 480.

SUSPICARI. Malevole animae quasi dulciter sapit, quod pessime suspicatur, xxi, 340. Qui benevole suspicatur, vicini cupit, *ibid.*, 245. Augustinus in iudicando aut aliquid mali suspicando de aliquo, maxime cautus, xxxii, 80, 82. Suspiciones, tentatio humana, xvi, 232. Suspiciones malevolis quibus suggerit diabolus, xxxix, 85. Peraque generis humani mala oriuntur a suspicionibus falsis, xxi, 87. Suspicionibus malis ira perducitur ad odium, xviii, 389. Suspicionibus ira non est irriganda, xx, 402. Suspiciones male, alimenta ira, xviii, 207.

Suspiciones malevole sunt calumniantium; benevole sunt suspiciones gubernantium, xxi, 245. Suspiciones nostras amamus omnes aut tunc omnes vel vocare vel existimare cognoscimus, quando credibilibus verum signis movetur, xv, 223. Suspicionem de se malum non tan arguendum, quam sanandum Augustinus iudicat, xxxix, 492, 442.

SUSPICIOSUS. Imperfectus quod in se ipso agitur, hie de alio suspicatur, xi, 436. Suspicioes omnes, cum merito culpentur, etiam laudari arbitrantur se debere quod cauti sunt, xi, 197. Suspiciois diaboli similes, xi, 437.

